

... najprije u Antiohiji nazvale slenike bričcanima. * Dje1 11:26

Antiohija

januar/februar 2014.

broj 127

Milost i pravdu pjevam, Tebe Gospode slavim!

PSALAM 101:1

PSALAM 101

Milost i pravdu pjevam, Tebe Gospode slavim.
Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k meni,
hodim u bezazlenosti srca svojega u domu svom.
Ne stavljam pred oči svoje riječi nepotrebne,
mrzim na djela koja su protiv zakona, ne pristajem za njima.
Srce pokvareno daleko je od mene, zlijeh ne znam.
Ko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim,
ko je ohola oka i naduta srca, toga ne trpim.
Oči su moje obraćene na vjerne na zemlji,
da bi sjedjeli sa mnom.
Ko hodi putem pravijem, taj služi meni.
Ne živi u domu mojem koji radi lukavo,
koji govori laž, ne stoji pred očima mojima.
Jutrom zatirem sve bezbožnike na zemlji, da bih istrijebio iz
grada Gospodnjega sve koji čine bezakonje.

Zahvaljujemo se Hristovoj jevanđeoskoj crkvi iz Pivnica, porodici Medić iz Bregenca, Apostolskoj crkvi iz Padine, vjernicima iz Beograda i Hristovoj jevanđeoskoj crkvi iz Bajmoka, koji su svojim finansijskim priložima pomogli štampanje i distribuciju ovog broja Antiohije.
Ukoliko ste u mogućnosti da pomognete novčanim priložima, molimo da nam se javite.

Želimo da vas podsjetimo na veoma važnu stvar. Antiohija nije i ne bi trebalo da bude zamjena za svakodnevno čitanje i proučavanje Biblije. Redovno čitanje i proučavanje Biblije (kao i molitva) su veoma važni za naš lični odnos sa Bogom i duhovni rast.

Ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja. Svi mi koji radimo na pripremi i uređivanju Antiohije smo nesavršeni ljudi, pa je i Antiohija nesavršena. Ono što ne valja *odbacite*, a ono što je dobro *priхватite*.

Želimo vam puno Božijih blagoslova dok budete čitali ovaj broj...

Izdaje: EC „Sveto Trojstvo“ Banjaluka | Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931
Adresa: Antiohija, Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH | E-mail: bd@blic.net
Uređuju: Branko i Daniela Erceg | Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka
Fotografije: Daniela Erceg | Štampa: Elman, Veternik | Tiraž: 1000 primjeraka

[DISTRIBUCIJA]

Srbija: Miroslav Čobrda +381 644054744 | Crna Gora: Jovica Bačvanski +382 67578261
Hrvatska: Miroslav Fic +385 917390191 | Austrija: Goran Stanojević +43 69988466033
Njemačka: Stjepan Beleš +49 15772470287 | Švajcarska: +41 789076186

Ušli smo u još jednu novu godinu. Prošlo je vrijeme praznika, iščekivanja i velikih želja. Uzbudjenje se stišalo. Otprilike smo tamo gdje smo i ranije bili. Treba nastaviti dalje sa životom, suočiti se sa izazovima, problemima, radostima... Nama kao Božijoj djeci valja nastaviti dalje u vjeri. Tako treba da idemo kroz život sve do kraja, jer onoga ko izdrži do kraja, čeka vijenac slave.

Mi na budućnost možemo da gledamo sa nadom, ne plašeći se stvari koje donosi sutrašnjica, jer smo sigurni u Božijim rukama.

U kontekstu prelaska iz jedne godine u drugu, ipak nije loše da se malo preispitamo.

Šta smo postigli prošle godine?

Šta smo naučili?

Da li smo rasli duhovno?

Da li smo se približili Bogu?

Ima još mnogo toga o čemu bi vrijedilo razmisliti.

Dok čitaš ove redove, neka te Sveti Duh podstakne da razmišljaš o ovim a i o drugim pitanjima koja su važna za tvoj duhovni život i rast.

Stvari na ovom svijetu se mijenjaju veoma brzo. Sve brže i brže. Međutim, mnogo toga ostaje isto. I dalje će nam biti potrebna Božija pomoć, i dalje će nam biti potrebni braća i sestre u Hristu. Život će i dalje da se sastoji od lijepih i ne tako lijepih trenutaka i stvari. Nije upitno da li će biti neprijatnosti, problema i poteškoća, već kako ćemo mi reagovati na njih.

Isus je rekao da ćemo u ovom svijetu imati nevolje, ali da se ne plašimo (Jovan 16:33).

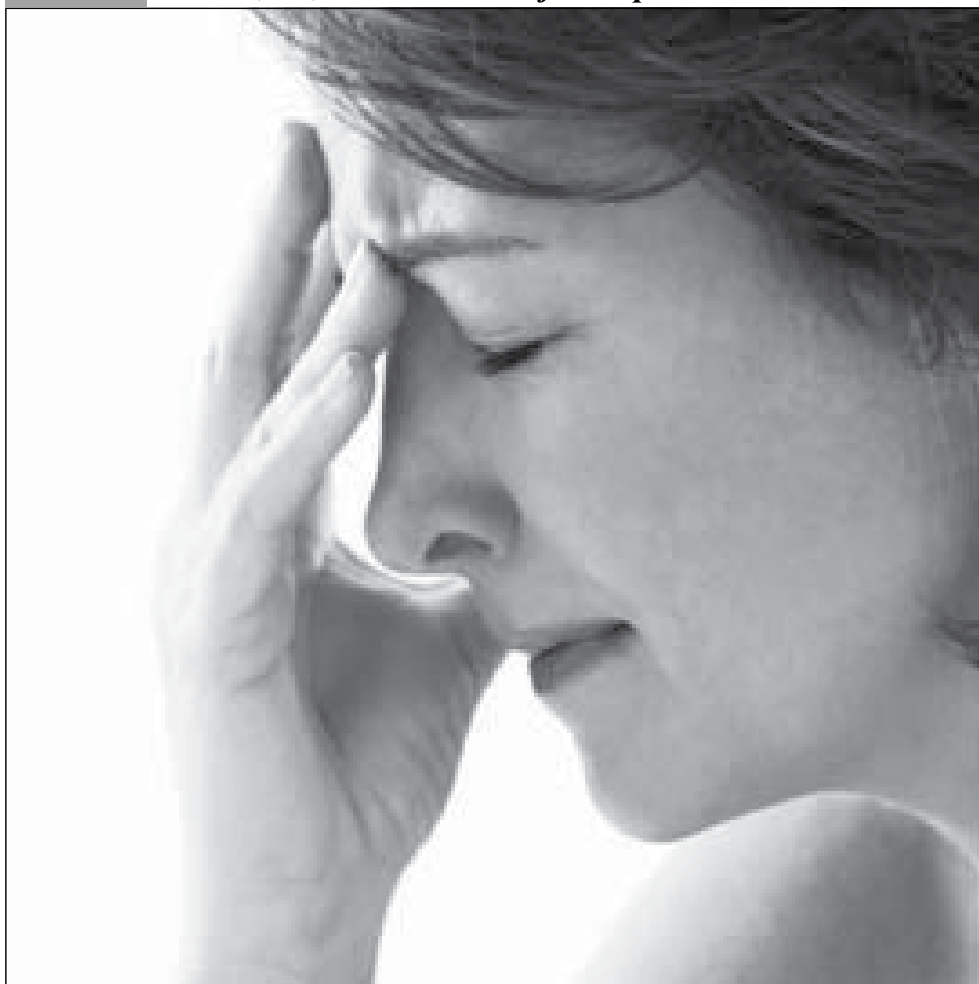
Kada je vrijeme praznika, mi obično dajemo jedni drugima ohrabrujuće stihove, ali ne smijemo zaboraviti ni one druge. Isus je bio otvoren sa svojim učenicima – sa nama – o nevoljama, ali On je pobijedio svijet! Tako ćemo i mi sa Njim nadvladati i prevazići sve nevolje.

Srećna vam Nova godina! Nastavite dalje sa Gospodom iz pobjede u pobjedu, iz slave u slavu. Sve do kraja! Postižite veće stvari, učite više, približite se Bogu kao nikada do sada.

Branko i Daniela Erceg

USVOJENA KĆERKA

Zašto, oh, zašto smo usvojili striptizetu?

Meni se ponekad čini da smo mi oduvek okupljali oko sebe problematične tinejdžerke kao izgubljene kućice. Moj suprug je pastor i ja kao njegova žena smo oduvek želeli da nam kuća bude kao sigurna luka. Mi odgojili dve kćerke i tri ženske kuce, tako da smo baš navikli na to da nam je kuća puna estrogena.

Sendi Stoker je bila prva tinejdžerka koju smo usvojili. Njena kuća je bila spaljena, njen otac je napustio porodicu, tako da je Sendi trebalo mesto gde bi mogla da ostane neko vreme. Sendi je bila šesnaestogodišnja devojčica, a bila je sama kost i koža. Imala je apetit kao kamiondžije. Naš najnoviji član

porodice, kada bi stigla iz škole odmah bi pitala: „Gde vam stoji meso?” Tako da sam morala da se učlanim u Costco, jer sam počela kupovati šnicle na pakete. Sendi nije poznavala Isusa, ali naša ljubav prema njoj je otvorila njeno srce za Isusa. Naša mala vatrena loptica je završila srednju školu i upisala je Univerzitet na Havajima gde sada studira morsku biologiju. Hvala Bogu što nam je dao toliko „ribe u morima“. Jer smo odmah znali da će Sendi biti dobro nahranjena.

Sendi je bila prva u našoj dugoj liniji odbačenih tinejdžerki, koje su stanovale u narandžastoj sobi, ispijale u njoj Dr. Peppers i plivale u našem bazenu. Mnogima od njih je trebala samo sigurna baza, neko sigurno utočište gde bi se mogle skloniti, ali imali smo i neke koje su želele da pobegnu od svojih nasilnih očeva, mama koje su bile alkoholičarke ili jednostavno nisu imale nikog od bliže familije da brine o njima.

Šeri je bila jedna od problematičnijih „izgubljenih ovčica“. Mnogi od njenih prijatelja iz razreda su pretpostavljali da Šeri ima prelep život. Ona je bila plavooka, prelepa i brilijantna mlada dama. Šeri je bila čak i član moga tima

u omladinskoj misiji. Takođe je prisustvovala svim časovima proučavanja Biblije za obučavanje mladih vođa u koje sam ja održavala. Dok smo proučavali drugi deo poslanice Filipljanima, Šeri je iznenada počela da kasni zaostaje za ostalima i na jednom od časova da jeca nekontrolisano. Onda nam je ispričala da je njen otac besni alkoholičar, a da je njena mama takođe zlostavljana i uplašena žena koja zatvara svoje oči dok on zlostavlja decu. Međutim, kada smo pričali sa njenim roditeljima, otkrili smo da nije istina baš sve što nam je ona ispričala; da njena porodica i nije tako nesređena kako je ona želela da prikaže, da ne živi baš u toliko nasilnoj porodici i da nije baš sve tako crno kako je ona opisala. Njena mama nas je zamolila u trenutku očajja da jedno vreme primimo Šeri da živi sa nama. To je bilo samo privremeno zbog izvesnih problema koje su imali u porodici, i dok Šeri ne prevaziđe boli koje je preživela.

Jedne mračne i hladne nedelje ja sam dovela Šeri kod nas kući. Spakovali smo sve njene stvari sa majčinim blagoslovom i preselili je u sobu naše kćerke. Naša najmlađa kćerka Bronvin je

taman u to vreme otišla da studira tako da se Šeri uselila u njenu sobu do prolećnog semestra. Tako smo bili oduševljeni što imamo usvojenu kćerku ponovo

u našoj kući! Šeri se vraćala uvek u isto vreme kući baš kada bih ja završila svoj posao u crkvi. Sedele bismo na Bronvinom krevetu, delile čokoladne kolačiće i pričale o njenom danu. Šeri je dobila peticu iz jednog vrlo važnog ispita i ja sam skočila od radosti. Ponekad bi se dešavalo da Šeri uhvati neviđen strah od nečega, ali bismo se mi tada molili za to, a zatim bismo otišli u šoping centar u šetnju i kupovinu.

Moj suprug Rodžer je igrao ključnu ulogu u Šerinom životu. Šeri nikada nije doživela da je njen otac saslušava pažljivo i sa simpatijama. Njih dvoje bi ćaskali satima o Bibliji, momcima, o njenim snovima u vezi njene budućnosti. Čak sam je i dalje ušuskavala za laku noć svake večeri. Uživala sam u njenoj radosti, u njenom napretku i njenom miru. Kada bih pričala sa Šerinom mamom u vezi svega toga, ona bi osetila silno olakšanje zbog toga što Šeri sada ima priliku da zaleći neke od rana iz svog detinstva.

Jednog subotnjeg prolećnog jutra sve se promenilo. Šeri je bila na fudbalskom treningu sa svojim prijateljima. Spremala sam hodnik, a zatim sam pokupila korpu sa čistim vešom i krenula da odnesem u Šerinu sobu. Taman sam poslagala njene farmerice i krenula da poslažem njen donji veš u fioku. Dok sam zatvarala fioku, na pod su ispale tri slike. Šeri je bila skoro gola i zavodljivo je igrala oko jedne šipke na nekoj zabavi. Izgledala je naduvano i izveštačeno. Znači tako je ta devojka imala uvek viška novca sa strane.... Uvek smo mislili da je to zbog toga što radi u Mekdonals restoranu tri večeri za redom. Za te slike je

bila zakačena i jedna poslovna vizit karta na kojoj je pisalo "Fascinantne fantazije", a tu su još bile ispisane adresa i broj telefona.

Mislila sam da će me strefiti srčani udar dok sam zvala taj broj telefona. Tražila sam da mi daju menadžera na telefon. Rekla sam mu da se zovem Džuli Barijer, a imala sam utisak da će me nešto ugušiti dok izgovaram ove reči. „Da li je Šeri Smit možda trenutno vaš zaposleni?“ Sve sa nadom da će odgovor da bude ne.

„Ko želi da zna?“ - besno mi je odgovorio.

„Ja sam njena prijateljica, čuvarica, kućna mama..." Ma ko sam joj ja bila ustvari? Mislim da bih pre znala da odgovorim na to pitanje, ali u tom trenutku više nisam bila tako sigurna.

„Da, da Šeri je jedna od naših najboljih radnica. Već je sa nama oko 3 meseca. Kakav šarmer!“

„Šta je ustvari njen posao?“

Menadžer se glasno nasmejao: „Ona jako usređuje naše klijente.“

Ispustila sam slušalicu i pala na krevet. Htela sam da u tom momentu pesnicom razbijem zid. Kako sam mogla da budem takva neznanica. Kako sam mogla da

budem tako izigrana?

Rodžer je baš tada kosio travu u dvorištu. Pozvala sam ga unutra i ispričala mu sve detalje vezane za Šerin dvostruki život. Rodžer je ostao bez tekst. I propovednici nekada mogu da se nađu u situaciji da ostanu bez reči. Mislim da nas ne bi toliko bolelo da je nismo toliko voleli i da joj nismo toliko verovali.

„Moramo da se suočimo sa njom," Rodžer je rekao tiho. „Kako ćemo da se izborimo sa ovim? Da je pitamo da nam prizna sve, da joj kažemo da želimo da napusti našu kuću ili da je pošaljemo kod profesionalnog savetnika? Da li da uključimo i njenu mamu u ovaj proces?“

Još nismo ni završili naš razgovor, Šeri je došla kući da nas se javi i da uzme svoj džemper jer je napolju duvao vetar.

Nismo uspeli da izustimo ni reč, a Šeri je već videla slike i vizit kartu na njenoj polici. Njena usta su se otvorila i nije mogla ništa da nam kaže. Istrčala je kroz vrata, zalupila ih i otrčala do svojih kola. Rodžer je pokušao da je stigne, ali ona je samo još više ubrzala i to toliko da je na prilazu kući ostavila tragove

automobilskih guma. Pokušali smo da je pozovemo na mobilni telefon, zvali smo njenu mamu, njene najbolje prijateljice, pa čak i njenog šefa. Šeri nismo uspeli nigde da pronađemo!

Subotom uveče posle večere uvek smo išli u crkvu da obavimo poslednje pripreme za nedeljno jutarnje bogoslužje. Dok smo se molili u praznoj crkvenoj prostoriji, bila sam tako besna na Šeri, osećala sam se prevarenom i iskorištenom.

Rodžer je uporno pokušavao da me uteši, ali nije bilo načina na koji bi mene tada utešio. Olsučili smo da se molimo za Šeri i za njenu sigurnost, i nadali smo se najboljem ishodu za sve nas.

Kada smo se vratili kući odmah

sam se uputila u spavaću sobu sa nadom da se “kaubojka” vratila i da će biti tamo barem sa nekim opravdanjem ili izvinjenjem i obećanjem da će se vratiti kući. Umesto toga soba je bila počišćena, Šerine knjige i odeća su nestali, kao i sav nakit od moje kćerke Bronvin i njen omiljen krzneni kaput. Bili smo toliko potreseni da nismo bili u stanju da zovemo policiju, a osim toga Šeri je već bila napunila 18 tako da je bila punoletna.

Meseci su prolazili, od nje nije bilo ni reči; niti od njene majke. Naše usvojeno dete nigde nismo mogli da pronađemo. Moj pogled na svet, vera u ljude i želja da pomažem su ozbiljno bili poljuljani. Tako smo Rodžer i ja

prestali da primamo u svoj dom problematične tinejdžerke.

Posle dve godine Šeri se pojavila jednog nedeljnog jutra na službi. Rodžer se toliko šokirao da je skoro zaboravio šta je krenuo da propoveda. Preskoči oje svu gužvu posle službe i pokušao da je sustigne. Ponovo je Šeri nestala.

Tri godine nakon toga, Šeri je ponovo došla u crkvu. Prišla mi je i uhvatila me za ruku. Konačno je to izgovorila: „*Meni je jako žao. Znam da sam vas jako povredila, ali konačno sam se povratila, skinula sam se sa droge i alkohola, i krenula sam na pripreme za medicinu. Hoćete li moći ikada da mi oprostite?*”

Tada mi se učinilo kao da su mi se svi stihovi o oprostjenju skupili u glavi: Isusovo poređenje sa nezahvalnim dužnikom, o Mariji Magdaleni i njenoj lošoj prošlosti, Petrovo pitanje o oprostjenju (77 puta)... tako da sam se setila svih Isusovih odgovora i odmah sam odgovorila ono što bi Bogu prijalo, a to je: „*Da, naravno da ti opraštam.*” Oprostila sam joj za sve.

Oprostila sam joj kako bi jedna pastorova supruga i trebala uvek da oprašta, ali ponegde u meni su

i dalje ostale žaoke izdaje i prevare.

Dosta sam naučila o sebi tog sunčanog nedeljnog jutra, kada me je Šeri uzela za ruku i pitala za oprostjenje. Mislila sam i pretpostavila da će Šeri za nekoliko meseci provedenih u našem domu nadvladati i prevazići sve one godine lošeg života koji je ona imala u svome domu. Setila sam se da je reč Božija kao seme. Nekada je potrebno više godina dok se ne primi i ojača u zemlji i dok ne donese plod. Bog zajedno sa nama menja živote i On uvek radi po svom savršenom planu i u savršeno vreme.

Bog tada još nije bio završio sa Šeri, ona je tada samo tražila smisao i određeni pravac za svoj život. Direktor crkvene predškolske ustanove je uzeo Šeri kod njih i postao je njen mentor. Ona je počela da uči decu o Isusu. Baš je briga o tim malim “ljudima” je Šeri dala skroz drugačiji fokus.

Šerina vera je jačala i jačala, i na kraju skroz ojačala! Danas je. Šeri doktorica koja leči svoje male pacijente a ujedno ih uči molitvi i o Isusu.

Julie Barrier
Priložio Darko Brvenik

PREMA NJEGOVOJ SLICI I OBLIČJU

***“Zatim Bog reče:
da načinimo čoveka prema
obličju i prilici našoj.”***

(1. Mojsijeva 1:26)

U Prvoj knjizi Mojsijevoj (1:27) je još napisano: *“I stvori Bog čoveka po obličju svome, po obličju Božijem stvori ga; stvori čoveka i ženu”*. Ovo je temeljna istina. Obrati pažnju na početni stih naše teme. Bog je rekao: *“...da načinimo čoveka na svoju sliku, sebi slična...”* Načiniti po Njegovom obličju, to znači da je stvoren da funkcioniše

kao On. Ne samo da smo mu slični, da možemo da ga imitiramo, nego i funkcionišemo kao što On funkcioniše. Pitanje je dakle, kako On ustvari funkcioniše?

Prva Mojsijeva 1:1 nam daje informaciju da je Bog Stvoritelj, jer prva stvar koju smo čitali o Njemu je: *“U početku stvori Bog nebo i zemlju...”* Znači, stvaranje je jedna od njegovih funkcija. Dakle kao i On, i ti si kreativan. Drugo što je bitno je: nebo i zemlja su okruženja, koja funkcionišu na određeni način, zasnovan na

dizajnu neba i zemlje. To znači da proklamovanjem, ispunjenim verom, možeš da kreiraš sopstveno okruženje u pobedu, napredak i zdravlje.

U Drugoj knjizi Mojsijevoj 1:2 čitamo šta je Bog učinio kada je zemlja bila bez oblička i u potpunom haosu. Kreativnošću svoje reči, On je obnovio poredak, lepotu i oblike na zemlji. Sve što je izgovorio nastalo je. Poput Njega i ti možeš da izgovoriš reči i kreativnim rečima vere, da nastane ono što govoriš. *“Zaista, kažem vam, ko kaže ovoj gori: digni se i baci se u more, a ne posumnja u svome srcu, nego veruje da će biti ono što govori, biće mu.”* (Marko 11:23)

MOLITVA

Dragi Oče, zahvaljujem ti za mogućnost da se dešava efekat promena u okolnostima mog života, kada izgovaram Tvoju Reč. Hvala Ti što mogu biti stvaralac, kao i Ti. Zato danas izgovaram pozitivne reči za ogromne promene u mojim finansijama, zdravlju, porodici, obrazovanju, službi i poslu.

U Isusovom Imenu. Amin.

Za dalje proučavanje:

Jevrejima 11:3; Priče 8:12

Chris Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

SLABOST NASILJA

Krajnja slabost nasilja je ta što je to jedna spirala koja stalno ide prema dole, rađajući istu onu stvar koju želi da uništi. Umesto smanjenja zla, ono ga umnožava.

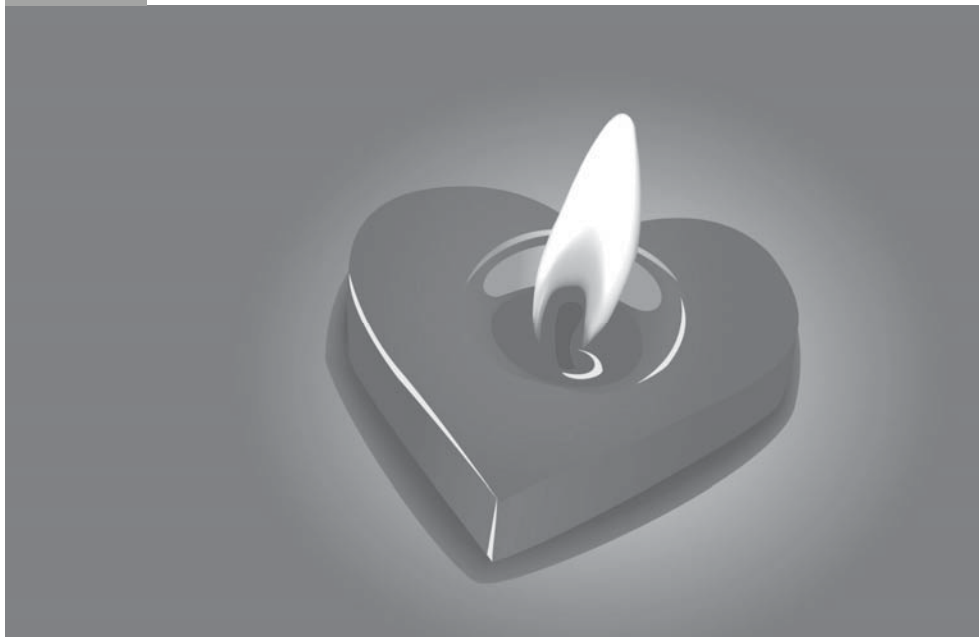
Uz pomoć nasilja vi možete ubiti lažova, ali ne možete ubiti laž, niti uspostaviti istinu. Uz pomoć nasilja vi možete ubiti onoga koji mrzi, ali ne možete uništiti mržnju. U stvari, nasilje samo povećava mržnju.

Uzvratanjem nasiljem na nasilje, povećava se nasilje, donoseći još crniji mrak. Mrak ne može da otera mrak; samo svetlost može to da učini. Mržnja ne može da otera mržnju; samo ljubav može to da učini.

Martin Luter King

BOŽIJI VALENTIN

Svi mi volimo romantične stvari. Svi volimo ljubavne priče. Ne znam da li je to ukorenjeno u nas zbog romantike ili možda zbog Diznijevog marketinga. Ipak mi se čini da smo još od najranijih dana zaljubljeni u dobre ljubavne priče. Ljubavna priča koja je osnova za Valentinovo je danas već prerasla u legendu koju vredi ispričati.

Rane crkve su bile progonjene . Možda ćete se setiti sa časova istorije da su Rimljani imali gomilu hramova sa raznim bogovima koje su oni slavili i

poštovali. Čak su imali i čudan miks patroizma i religioznosti koji bi jednom godišnje pretvorili u čast svog tadašnjeg imperatora i njega su tada proslavljali kao boga. Hrišćani su odbijali da učestvuju u takvim proslavama. Sve što su trebali da urade je bilo da jedanput godišnje kažu: “Cezar je bog”, i njihovi životi bi bili pošteđeni, ali hrišćani su samo pristajali da kažu da je Isus Bog, i zbog toga su skupo plaćali, obično svojim životima. Ovi progoni su počinjali i završavali se, i opet počinjali, i sve tako u krug skoro 300 godina, sve dok

Konstantin Veliki nije doneo ukaz kojim je hrišćanstvo bilo priznato kao vera.

Zbog takvog ponašanja, Rimljani su hrišćanima nadenuili ime a to je bilo: "ateisti". Mi danas ateistima nazivamo osobe koje ne veruju u Boga, ali tada su tako zvali osobe koji ne veruju u Rimske bogove.

Tokom prvih 300 godina većina hrišćana je okončala svoj život upravo zbog vere u Isusa. Reč „mučeništvo“ najbolje opisuje šta se dešavalo u rimskom carstvu, i kako su mnogi hrišćani skončali. U Grčkom jeziku ta reč znači „držati se svedočanstva“. Mnogo hrišćana je izgubilo svoje živote jer se „držalo svedočanstva“. Ne samo da su se oni držali svedočanstva nego se Božija Reč širila dalje i mnogi su smatrali da zbog nje vredi umreti.

Prvi hrišćani su umirali zbog svoje vere. Bilo je nečeg posebnog u vezi ovih „mučenika“ tako da su mnogi počeli da menjaju svoje mišljenje u vezi njih, jer ovi ljudi su išli u smrt u molitvi i sa pesmom na usnama, i molili su za svoje progonitelje. Tako su ostavili veoma snažan utisak na Rimljane. Kako nikada nisu pokazali mržnju prema zatvorskim čuvarima, pa čak ni

prema rimskim gladijatorima koji su ih ubijali, već su se molili za njih, uskoro se mišljenje naroda menjalo prema hrišćanima. Hrišćanski mučenici su odlazili u smrt moleći se za svoje progonitelje, i baš u to vreme je nastala ljubavna priča o Valentinu.

Bila sam već odrasla kada sam prvi put čula priču vezanu za dan zaljubljenih. U starom Rimu, 14. februar se proslavljao kao praznik posvećen boginji Juno koja je bila zaštitnica porodice, žena, rođenja, plodnosti, braka. Sledećeg dana 15. februara su počinjale Luperkalijine proslave.

Životi mladih momaka i devojaka tada su bili strogo odvojeni, ali 14. februara veče pre Luperkalijinog festivala, imena mladih devojaka bi bila ispisana na parčetu tkanine i ostavljena u male glinene posudice ili neke kutijice, a zatim bi iz tih kutijica mladi momci izvlačili imena i onda sa tom devojkom bili par tokom festivala. Ponekad bi se taj par i zaljubio, pa su bili zajedno i tokom cele godine, a neki bi se toliko zavoleli da su se kasnije i venčavali. Otuda je ustvari i potekao običaj da se čestitka za dan zaljubljenih stavlja u kutijice.

Pod vlašću imperatora Klaudija Rimskog, Rim je bio bačen u mnoge krvave i nepotrebne ratove. Klaudije Surovi, kako su ga ponekad zvali, je imao velikih poteškoća da natera rimske vojnike da idu u njegove ratove. Bio je ubeden da muškarci ne žele u rat zbog toga jer ne žele da napuštaju svoje žene i porodice. Zbog toga, Klaudije je zabranio sve veridbe i brakove u celom Rimu.

Kao i mnogi imperatori pre njega, i Klaudije je mrzeo hrišćane jer nisu želeli da mu se poklone kao bogu. Valentin je bio hrišćanski sveštenik u Interamu, gradu koji je udaljen oko sto kilometara od Rima.

Sveštenik Valentin je smatrao da je ova zabrana loša i da svi ljudi koje se vole i iskreno vole

Boga treba da žive u braku. Tako je Valentin pozvao sve mlade parove da dođu i da ga posete, a kada bi došli, je bi dogovara i tajno obavljao službe venčanja.

Vremenom je Valentin uhvaćen i odveden kod imperatora. Klaudije je video kod Valentina nepokolebljivu veru i da ima jako veliki uticaj na njegove ljude. Klaudije je uporno pokušavao da natera Valentina da ostavi hrišćanstvo i da služi rimskom carstvu. U zamenu za to, on bi mu obezbedio uvaženo mesto, oprostio bi mu sva njegova dela, a još bi postao i bogat. Međutim, Valentin se nije odrekao svoje vere i Hrista. Zbog toga ga je Klaudije osudio na trodelnu kaznu: prvo je bio batinan, zatim kamenovan, a na kraju mu je bila odrubljena glava.

Valentin je bio veseo dok je čekao na izvršenje svoje kazne. Mnogi mladi ljudi su pokušavali da ga posete, ali kako nisu mogli da ga posete, ali kako nisu mogli onda bi kroz prozorčić njegove tamnice ubacivali cveće i poruke. Hteli su da pre smrti sazna koliko su cenili njegov rad za ljubav i za Boga.

Posećivala ga je i Asterijus, slepa kćerka čuvara zatvora. Pošto je Valentin bio Božiji čovek, on se molio za njeno ozdravljenje, a kao odgovor na

njegovu molitvu Bog je Asterijus povratio vid. Posle tog čuda, Valentin i Asterijus su se zaljubili, i baš na dan kada su ga trebali pogubiti, Valentin je napisao Asterijus poruku. U toj poruci joj se zahvalio zbog njene ljubavu, lojalnosti i prijateljstva. Zatim je potpisao poruku sa *Voli te tvoj Valentin*. Čak i danas se ta poruka nalazi na svim porukama za dan zaljubljenih. Valentin je prvo bio batinan, zatim kamenovan, a onda mu je odrubljena glava. Bio je pogubljen jer nije želeo da se odrekne svoje ljubavi za Hrista, i zato što je verovao u svetost braka. Sveštenik Valentin je bio pogubljen 14. februara 270. godine nove ere.

Zar nije ovo predivna ljubavna priča? Valentin je voleo svog tamničara, pa je čak i iscelio njegovu slepu kćerku. Ništa od toga ništa se ne bi zbilo da on prvo nije zavoleo Boga, pa tek kasnije je mogao više da čini sa Božijom ljubavi u sebi. U evanđelju po Jovanu se nalazi predivan odlomak koji nam objašnjava kako je rana crkva mogla da pokazuje toliko ljubavi i oprostjenja prema svojim progoniteljima, i kako su mogli radosno da daju svoje živote zarad Boga.

“Jer Bog je tako zavoleo svet da je svog jedinorodnog Sina dao, da svaki ko veruje u njega ne propadne, nego da ima večni život. Bog, naime, nije poslao Sina u svet da sudi svet, nego da se svet spase njegovim posredstvom. Ko veruje u njega, tome se ne sudi; a ko ne veruje, već je osuđen što nije verovao u ime jedinorodnoga Sina Božijeg. A ovo je sud: svetlost je došla na svet, a ljudi zavoleše mrak više nego svetlost, jer dela njihova behu zla. Svaki, naime, koji rđavo radi, mrzi svetlost i ne ide na svetlost, da se ne obelodane njegova dela; a ko čini istinu ide na svetlost, da se pokažu njegova dela da su u Bogu učinjena.” (Jovan 3:16-21)

Posle Valentinove smrti dosta stvari se promenilo na bolje. Na neki način bismo mogli reći i da je Bog poslao Isusa kao čestitku ljubavi da iskaže svoju ljubav prema nama. Međutim kao i sve ostalo što koristimo u životu, prvo moramo to da primimo pa tek onda da se služimo sa tim. Bog s druge strane je kao i svi zaljubljeni dosta puta osetio šta znači biti odbačen. On vrlo dobro zna da ljubav nije ljubav ako je na silu. Bog je pravi džentlmen i neće nas prisiljavati ni na šta. Sjetite se kako su mlade

Rimljanke dozvoljavale da se ispišu njihova imena i da se ubacuju u kutijice, one su bile voljne da daju svoja imena da bi ih ispisali na posudama tako isto i mi moramo da budemo voljni da osetimo i da primimo Božiju ljubav. Mi moramo da verujemo u Boga i u Isusa Hrista ako želimo da iskusimo Božiju ljubav.

U 17. stihu vidimo da Isus nije bio poslan na zemlju da je osudi već da je spase. Osuđivanje ide sa gresima za koje nismo platili cenu. Interesantno je da Isus nije došao da osudi ni jednog čoveka ni ženu, ali u 18. stihu nam piše da oni koji su čuli za Isusa ali nisu želeli da ga prihvate, da su ti odmah osuđeni zbog svojih greha.

Pročitajmo ponovo stih 18: *“Ko veruje u njega tome se ne sudi; a ko ne veruje već je osuđen, što nije verovao u ime jedinorodnoga Sina Božijeg.”*

Kada primimo dar od Boga kroz prihvatanjem Isusa Hrista, onda ćemo osetiti i oprostjenje naših grehova. Osetićemo olakšanje od osude - kao da nam je pao teret sa duše. Bez Boga mi smo prepušteni sami sebi - da se sami nosimo sa svojom krivicom i sa Božijim sudom na kraju našeg života. U stihovima 19-20

pisac menja metaforu kada opisuje Isusa. Prvo je Isus bio dar (tako nam ga Jovan opisuje u 16. stihu), a sada nam ga opisuje kao svetlost. Pogledajmo ponovo stihove 19-20: *“A ovo je sud: svetlost je došla na svet, a ljudi zavoleše mrak više nego svetlost, jer dela njihova behu zla.” Svaki, naime, koji rđavo radi, mrzi svetlost i ne ide na svetlost, da se ne obelodane njegova dela.”*

Na kraju dolazimo do stiha 21, koji nam objašnjava kako su Valentin i rana crkva mogli da vole i da opraštaju svojim mučiteljima.

“A ko čini istinu ide na svetlost, da se pokažu njegova dela da su u Bogu učinjena.” Koji čini dobra dela srećan je da može da pokaže odakle mu tolika snaga (ona dolazi od Boga); ne želi da

daje zasluge ikome drugome osim Bogu. Oni koji su primili Božiji poklon, a to je Isus Hrist, su ispunjeni Božijom ljubavi, i ta ljubav ustvari čini da mogu biti požrtvovani baš kako bi i Isus uradio. Oni koji odbiju Božiji dar biće osuđeni, ali ne zato što je Isus došao da nam donese osudu, već zbog toga jer se osećaju krivim za svoje grehe. Bog želi da mi osetimo ljubav, oprostjenje i Njegov mir, te da sa Njim imamo odmor i olakšanje. Isus je za nas uradio ono što mi nismo

mogli. On je žrtvovao sebe a naša vera nam osigurava mesto u Božijem carstvu. Bog nam je omogućio da provedeo svoje dane na zemlji sa Njim.

Na dan zaljubljenih želim da vas ohrabrim da otvorite svoja srca i to najvećem imenom od svih - Isusu Hristu. Oni koji veruju u Njega imaće život večni i primiće sposobnost da opraštaju kao Isus Hrist.

Jan Shrader

Izvor LIFE magazine

Dokazivanje je opasna zamka. Potrebno je mnogo energije za neprestano isticanje vaših uspjeha, hvalisanje, ili pokušavanje da ubijedite druge koliko vrijedite.

Hvalisanje zapravo razblažuje pozitivno osjećanje koje imate poslije nekog uspjeha ili nečega na šta ste ponosni. Da stvari budu još gore, što više pokušavate da se dokažete, ljudi će vas više izbjegavati, govoriti iza leđa o vašoj bolesnoj potrebi da se hvalite, i možda će vas čak i vrijeđati.

Međutim, što se manje trudite da dobijete potvrdu od drugih, zapravo se više potvrđujete. Ljude privlače osobe sa tihim unutrašnjim samopouzdanjem, osobe koje nemaju potrebu da sebe predstavljaju u boljem svjetlu i da budu sve vrijeme 'u pravu' ili da krađu tuđu slavu. Mnogi ljudi vole takvu ličnost koja nema potrebu da se hvali, ličnost koja koristi svoje srce, a ne svoj ego.

Miguel Ruis

Jer kroz blagodat koja je meni data kažem svakome koji je među vama da ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego da mislite u smjernosti kao što je kome Bog udijelio mjeru vjere.

RIMLJANIMA 12:3

U POTREBLJAVAJ SVOJE ORUŽJE

„Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost Hristu.”

2. Korinćanima 10:4-5

Satana upotrebljava depresiju kako bi milione ljudi uvukao u jamu tame i očajja. Samoubistvo je vrlo često rezultat očajja. Osoba sklona samoubistvu je često ona koja je vremenom postala negativna u toj meri da ne vidi nikakvu nadu u pogledu budućnosti.

Zapamtite: negativna osećanja izvire iz negativnih misli.

Um je bojno polje, mesto na kome se bitka dobija ili gubi. Odaberite danas pozitivnu stranu – odričući se svake negativne misli i pokoravajući svoj razum Hristu.

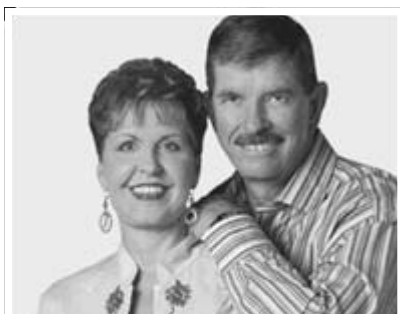
Drži se Boga

„Ko se tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer je Gospod Gospod vječna stijena.”

Isaija 26:3

Isus Hristos je bio u neraskidivoj vezi sa svojim nebeskim Ocem. Nemoguće je imati takvu vrstu zajedništva sa nekim bez potpunog usmerenja na tu osobu.

Zamislimo da smo moj suprug i ja zajedno u automobilu, i on mi se obratio a moje misli su odlutale u nekom drugom pravcu. Mi u tom trenutku nismo ni u kakvom odnosu jer ja ne obraćam pažnju na njega. Zbog

toga, usuđujem se reći da će se osoba koja ima um Hristov držati Boga i Njegovih dela.

RAZMIŠLJAJ O BOGU I O NJEGOVIM DELIMA

„Kao salom i uljem nasitila bi se duša moja, i radosnim glasom hvalila bi Te usta moja. Kad Te se sjećam na postelji, sve noćne straže razmišljam o Tebi.”

Psalam 63:5-6

„Mislio sam o svim djelima tvojim, razmišljao o radnji Tvojoj.”

Psalam 77:12

„O zapovijestima Tvojim razmišljam, i pazim na puteve Tvoje.”

Psalam 119:15

„Pominjem dane stare, prebrajam sve poslove tvoje, raznišljam o djelima ruku Tvojih.”

Psalam 143:5

Psalmista David je često govorio o razmišljanju o Bogu, Njegovoj dobroti, delima i putevima. Izrazito je okreppljujuće iskustvo razmišljati o Božjoj

dobroti i svim veličanstvenim delima Njegovim.

Jedno od mojih užitaka je gledati televizijske emisije o prirodi, životinjama, morskom svetu... zbog toga što se u njima otkriva Božija veličina, Njegovo veličanstvo, kreativnost i činjenica da je On taj koji ceo svet održava silom svoje moći (Jevrejima 1:3).

Ukoliko je pobeda ono što želimo, onda razmišljanje o Njegovim delima i putevima morati postati sastavni deo naših života.

Jedan od mojih omiljenih stihova iz Biblije je zabeležen u Knjizi Psalama (17:15), koji glasi: ***„A ja ću u pravdi gledati lice Tvoje; kad se probudim, biću sit od prilike Tvoje.”***

Mnogi dani su bili nesretni u mom životu zbog toga što sam svaki započinjala razmišljajući o svim pogrešnim stvarima već u trenutku kada bih se probudila. Mogu reći da sam zaista zadovoljna otkako mi Duh Sveti pomaže da polazim od uma Hristovog (uma Duha) koji je u meni. Zajedništvo sa Gospodom od ranog jutra je jedan od sigurnih načina da se svaki dan života pretvori u užitak.

ZAJEDNIŠTVO SA GOSPODOM

„Jer ako ja ne idem, utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama.”

Jovan 16:7

Ove reči je Gospod Isus izgovorio nešto pre nego što se uzeo na Nebesa gde sedi s desne strane Oca u slavi. Očigledna je Božija volja koja se ogleda u Svetom pismu da budemo u bliskom zajedništvu sa Njim.

Ništa nam nije bliže od naših misli. Zato, ukoliko ispunimo svoje misli Gospodom, On ulazi u našu svest i mi uživamo u zajedništvu sa Njim što donosi radost, mir i pobedu u našu svakodnevicu.

On je svaki dan sa nama, kao što je i obećao (Matej 28:20; Jevrejima 13:5). Međutim, ukoliko ne razmišljamo o Njemu, nismo svesni Njegovog prisustva. Može se dogoditi da se nalazim u jednoj prostoriji sa izvesnom osobom, međutim ukoliko bih bila opterećena nekim svojim mislima, moguće je da uđem i iziđem iz te prostorije, a da ne primetim da se u njoj nalazio još neko. Na ovaj način možemo razumeti i naš odnos sa Gospodom. On je uvek sa nama; međutim naša je obaveza da razmišljamo o Njemu i da budemo svesni Njegovog prisustva.

Budi siguran da te Bog voli.

„I mi poznasmo i vjerovasmo ljubav koju

Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu stoji.”

1. Jovanova 4:16

Ono što se može reći za Božiju ljubav, istina je i za Njegovu prisutnost. Ukoliko nikada ne razmišljamo o tome da nas Bog voli, nikada nećemo ni uživati u Njegovoj ljubavi.

Pavle se u Efescima poslanici, u trećoj glavi, moli da ljudi sami za sebe iskuse Božiju ljubav. Biblija kaže da nas Bog voli, međutim kolikom broju vernika još uvek nedostaje lična objava o Božijoj ljubavi?

Sećam se da sam na početku svoje službe, prve sedmice kada sam sama vodila bogoslužjenja, upitala Gospoda o čemu On želi da propovedam, na šta mi je On odgovorio: „*Reci mom narodu da ga volim.*”

„*Znaju oni to,*” usprotivila sam se. „*Želim da im propovedam nešto sadržajno, a ne lekciju o Jovanu 3:16 iz nedeljne škole.*”

Gospod mi je rekao: „*Veoma mali broj ljudi je upoznat sa tim koliko ih zaista volim. Kada bi znali, drugačije bi se ponašali.*”

Kako sam počela da se bavim pitanjem Božije ljubavi, shvatila sam da i sama imam neopisivu potrebu za njom. Gospod me je tokom mojeg istraživanja naveo na tekst zapisan u Prvoj Jovanovoj poslanici (4:16) koji nam nalaže da se upoznamo sa Božijom ljubavlju. To znači da ona mora biti nešto čega smo aktivno svesni.

Moje shvatanje Božje ljubavi je bilo veoma maglovito i slabo. Međutim Božija ljubav je namenjena da bude snažna sila u našim životima, sila koja će nas prevesti i preko najtežih iskušenja.

U Rimljanima poslanici (8:35) apostol Pavle nas hrabri: **„Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? Nevolja ili tuga? Ili gonjenje? Ili glad? Ili golotinja? Ili strah? Ili mač?”**

Dalje apostol Pavle nastavlja u stihu 37: **„Ali u svemu ovome pobeđujemo onoga radi koji nas je ljubio.”**

Veoma mnogo sam se bavila temom Božije ljubavi i postala sam i te kako svesna Njegove ljubavi prema nama razmišljajući o njoj i glasno je ispovedajući. Učila sam napamet stihove o Božijoj ljubavi, razmišljala o

njima i svojim ih ustima ispovedala. Činila sam to uporno tokom nekoliko meseci sve dok objava Božije bezuslovne ljubavi nije postala stvarnost i za mene.

Sada je Njegova ljubav u toj meri stvarna za mene da čak i usred teškoća nalazim utehu u saznanju da me On voli i da više ne moram da živim u strahu.

Joyce Meyer

1. KORINĆANIMA 13:4-8

Ljubav dugo trpi, milokrvna je;

ljubav ne zavidi;

ljubav se ne veliča,

ne nadima se,

ne čini što ne valja,

ne traži svoje,

ne srdi se,

ne misli o zlu,

ne raduje se nepravdi,

a raduje se istini;

sve snosi,

sve vjeruje,

svemu se nada,

sve trpi.

Ljubav nikad ne prestaje...

J E LI BOLEST BOŽIJA NAMJERA ?

Isus je bolest tretirao kao neprijatelja. Zato nikada nije rekao da je bolest blagoslovena stvar. Jednostavno bi se sažalio na bolesne i iscijelio ih, ali pod jednim uslovom: morali su željeti da budu iscijeljeni i da vjeruju u Njegovu silu.

Bog nam dozvoljava da patimo, ali to nije Njegova namjera. Ako bi patnja bila Božija volja, zašto je onda Isus iscjeljivao bolesne? Zašto je apostol Luka rekao za ženu koju je Isus iscijelio: „A ovu kćer Avraamovu koju sveza sotona evo osamnaesta godina“ (Luka 13:16)? Nije napisao da ju je Bog svezao bolešću već sotona! Ako je patnja Božija volja, zašto nam je onda dao sakrament (uputu) da se bolesni pomažu i moli nad njima da bi bili iscijeljeni?

Bog je na strani iscjeljenja, ne bolesti. Da bismo se borili sa bolešću i patnjom, ne koristimo samo resurse medicinske nauke – koliko god da su veliki – već koristimo i resurse božanskog Iscjelitelja – Isusa. Mi koristimo vjeru, molitvu i odricanje. Mi koristimo Božiju Riječ, Božije oprostjenje, Božiju ljubav. Mi

dopuštamo da Božiji mir ispuni naš um i srce, da odstrani strahove, nemire, brige i napetosti koje proizvode bolesti. Mi iskorištavamo sakrament (mogućnost) pomazanja kroz koje nas Bog poziva k sebi da Mu dođemo po iscjeljenje:

„Boluje li ko među vama, neka dozove starješine crkvene, te neka čitaju molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje. I molitva vjere pomoći će bolesniku, i podignuće ga Gospod; i ako je grijeh učinio, oprostiće mu se.“
(Jakov 5:14-15)

Anthony M. Coniaris

Iz knjige *These are the sacraments*

PRVA POSLANICA KORINĆANIMA

Hermeneutski pristup Prvoj Korinćanima i uopšte poslanicama kao književnoj vrsti u Bibliji.

Razlog zbog kojeg govorim, i nagovaram vas na hermeneutiku, leži upravo u tome što svako od vas, gotovo svakodnevno, mora da se odredi prema važnim pitanjima. Zajedno sa apostolom Pavlom na neka pitanja ćemo reći (7,10): “Ovo vam ne kažem ja, nego Gospod”, ali biće pitanja na koja ćemo

morati da kažemo (7,12): “Ne Gospod nego ja.”

Isus, recimo, nije ništa govorio o pitanju da li vernik treba da se razvede od paganina. Nije ni imao prilike da govori o tome. Problem je jednostavno bio izvan njegove, jevrejske kulture, ali Pavle je morao da govori o tome. Evanđelje je bilo preneto u drugu, pagansku kulturu, i trebalo se odrediti prema toj kulturi.

Zatim, Pavle nije ništa govorio o abortusu, eutanaziji, kloniranju, pušenju duvana... jer sve su to stvari koje u ono vreme nisu postojale. Ali danas postoje i mi o njima moramo govoriti i prema njima se moramo odrediti, iako o njima Biblija eksplicitno ništa ne govori.

U kulturi 20. veka nije sramota za ženu da govori čak ni na sednicama vlade, pa zašto bi bilo sramota da govori sa propovedaonice? Pogotovo kada znamo da je Hristos bio prvi koji je ženama dao pravo glasa.

Dakle, sa jedne strane imamo odgovore a da nikad nismo ni postavili pitanje. (Iskreno rečeno da li da žene prorokuju sa maramom ili bez nje, nas danas i ne zanima.) A sa druge strane imamo mnogo pitanja bez odgovora. Pitanja na koja bez pravilne primene hermeneutike neće ni biti pravilnih odgovora.

Odabrao sam dve teme iz Prve poslanice Korinćanima:

- *proročku ili učiteljsku službu žene u crkvi, i*
- *nošenje vela, tj. pokrivala za glavi.*

Po pitanju učiteljske službe žene čitam naredne stihove: *“Kao u svima crkvama svetih, žene da ćute u crkvama; jer njima nije dopušteno da govore, nego da se pokoravaju, kao što i zakon nalaže. Ako li žele da nauče nešto, neka kod kuće pitaju svoje muževe; jer je nepodobno za ženu da govori u Crkvi. Ili je reč Božija od vas izišla? Ili je samo do vas došla?”* (33:34,36).

U vezi sa drugim pitanjem apostol Pavle piše: *“Ali hoću da znate da je Hristos glava svakom čoveku, a čovek je glava ženi, a Bog je glava Hristu. Svaki čovek, koji se moli Bogu ili prorokuje pokrivene glave, sramoti svoju glavu. A svaka žena, koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti svoju glavu, jer je jedno isto sa ošišanom. Ako se naime, žena ne pokriva, neka se onda i šiša. No ako je ružno da se žena šiša i brije, neka se i pokriva. Čovek pak ne treba da pokriva glavu zato što je on slika i slava Božija; a žena je čovekova slava. Jer nije čovek postao od žene, nego žena od čoveka. I nije čovek stvoren radi žene, nego žena radi čoveka. Zato žena treba da ima znak muževljeve vlasti na glavi, zbog anđela. Ali u Gospodu niti je žena bez čoveka niti čovek bez žene. Jer kao što je*

žena postala od čoveka, tako i čovek postaje posredstvom žene; a sve je od Boga. Sami u sebi presudite: da li priliči ženi da se gologlava moli Bogu? Zar vas i sama priroda ne uči da je za čoveka sramota ako ima dugu kosu, ako pak žena ima dugu kosu, to joj je dika, jer joj je kosa dana umesto vela. Ali ako ko misli da se proteruje, mi nemamo takvog običaja, a ni crkve Božije” (11:3-16).

Prva obaveza kod pravilne hermeneutike jeste pročitati celu biblijsku knjigu kako bismo dobili celovitu sliku i osnovni razlog ili centralnu svrhu pisanja. Kada to pravilo primenimo na Prvu poslanicu Korinćanima dobijamo da je njen moto *”sve vam je dopušteno, ali nije vam sve na korist”* (6:12 i 10:23).

Ovaj lajtmotiv rasvetljava celu poslanicu. Odjednom nestaje napetost i kontradiktornost između zahteva da žena prorokuje (11:5) i da joj se zabranjuje prorokovanje (14:34) – budući da se oba naloga pojavljuju u njoj. Odeljak o zabrani ženi da govori na sastancima Pavle započinje rečima: *”Kao u svima crkvama svetih...”* Dakle radi se o običaju koji je uslovljen kulturološkim trenutkom.

Da li je mladi hrišćanski pokret trebalo da krši običaj i moral svojega doba? Da povredi običaj pristojnosti kod neznabožaca i kod Jevreja i tako poveća opasnost od nereda na sastancima? Naravno da ne! Istina, žene su stekle slobodu u Hristu, ali pravo pitanje glasi: Šta će sa tom slobodom učiniti?

”Sve mi je dopušteno”, kaže Pavle, *”ali mi nije sve na korist.”* Drugim rečima Pavle kaže: *”Ja neću koristiti svoju slobodu da izazivam nered.”* Jer Bog nije Bog nereda već Bog reda (14:33a; 8:9 i 8:13).

Zato mi u crkvi u kojoj sam ja odgovoran ne skačemo dok slavimo Boga; ne vičemo u nerazumljivim jezicima; iako imamo slobodu da slavimo Boga na svaki mogući način; iako imamo slobodu da govorimo na svakom mogućem jeziku kojeg nam je Bog dao. Ipak, ja ću se odreći svake svoje slobode, ako ona nije na korist.

Hristova zajednica – kaže Pavle u svojim pisanjima – ne može i ne sme ženi dati položaj koji u javnosti ona nema, i koji protivreči moralnom osećaju ondašnjeg doba.

Kako se u ovo uklapa naredba da žena nosi veo dok prorokuje?

Rekao bih savršeno. U jednom smislu žena je svojom raspuštenom kosom izazivala pažnju i požudu kod muškaraca. Pokrivena glava je značila podređenost pa i više od toga. Značila je da žena ne insistira na svojoj glavi, nego da priznaje muževljevu glavu. Dakle, sa jedne strane pokrivenom glavom žena objavljuje da ne traži muža, da nije na raspolaganju. U nekom slobodnijem tumačenju mogli bismo reći da je veo imao ulogu današnje burme. Ono što je daleko značajnije je to da žena ne koristi svoju novostečenu slobodu u današnjem neofeminističkom smislu, kada neke žene hoće da budu više nego žene.

U Hristu Isusu nema više ni roba ni slobodnjaka; nema više ni Jevrejina ni Grka; nema više ni muškog ni ženskog... ali sve ima

svoju glavu. Bog je glava Hristu. Hrist je glava čoveku, a čovek je glava ženi. Tako žena kada moli ili prorokuje pokrivena glave, pokazuje da je podređena mužu kao svojoj glavi, i onda ona ima podršku. Njen muž njene reči prihvata kao svoje, a svi koji su te reči čuli smatraju da ih je rekao muž koristeći usta svoje žene. Evo kako su jednostavno, pomirena dva suprotstavljena zahteva da žena ćuti a da govori.

Kako sada sve ovo razumeti i primeniti danas? U kulturi 21. veka nije sramota za ženu da govori čak ni na sednicama vlade, pa zašto bi bilo sramota da govori sa propovedaonice? Pogotovo kada znamo da je Hristos bio prvi koji je ženi dao pravo glasa.

Podređenost glavi je nešto što ne zavisi od kulture i nije se promenilo. Kako čovek još uvek treba da je podređen Hristu, tako i žena još uvek treba da je podređena mužu, ali simbol te podređenosti nije marama. Zato u kontekstu pitanja da li žena u crkvi treba da ćuti i da li treba da nosi maramu, potpuno odgovorno tvrdim da u Srbiji u 21. veku, ova pitanja nemaju nikakve veze sa pobožnošću.

Ivan Božer, Temerin

RODITELJI NA PRODAJU

Neki mladi bračni par je ušao u trgovinu i počeo razgledati poredane igračke. Bilo je lutki koje se smiju i plaču; bilo je vozila koja se sama pokreću; bilo je čak i malih kuhinja koje automatski pripremaju male torte. No, nisu se uspjeli dogovoriti pa im je prišla prodavačica.

“Vidite”, rekla je žena, “imamo malu djevojčicu, a mi veći dio dana provodimo izvan kuće.”

Tada se ubacio muž: *“Naša mala se rijetko smije. Htjeli bismo joj kupiti nešto što bi je usrećilo. I onda kada nas nema kod kuće. Nešto što će je razvedriti kad bude sama.”*

Prodavačica je odgovorila: *“Žao mi je. Mi ovdje ne prodajemo roditelje.”*

Djeca zahtijevaju mnogo pažnje i ljubavi, pa i onda kad nisu tako mala. Jedan petnaestogodišnji dječak je zapisao u svoj dnevnik:

“Želio sam roditelje, dali ste mi igračke. Htio sam razgovarati, dali ste mi televizor. Htio sam učiti, dali ste mi svjedočanstvo. Htio sam ljubav, dali ste mi moral. Želio sam sreću, dali ste mi novac. Tražio sam smisao, dali ste mi karijeru. Želio sam nadu, dali ste mi strah.”

Djeca ne traže puno, samo malo vašeg vremena i pažnje. Pružite im malo nježnosti i uzvratice vam stotruko - kako samo klinci to znaju.

Izvor *Poučne priče*

O

PODJELAMA CRKVE

„Mudračel!“

„Molim?“

„Mudrače, imate li trenutak vremena za mene?“

„Kako da ne, imam mnogo vremena.“

„Upravo ste stigli sa okupljanja prijatelja u Avesalomovom domu.“

„Da, tako je.“

„Da li biste mi ispričali o utiscima koje nosite sa tog skupa.“

„Misliš na opšte utiske o Avesalomu i njegovim prijateljima.“

„Da, to bi bilo dovoljno dobro.“

„Pa, ja sam sreo mnoge ljude kao što je Avesalom. Mnogo njih.“

„Onda kakav je on?“

„On je iskren i ambiciozan. Možda je to kontradiktorno, ali je i istinito. On vjerovatno misli ono što govori, ali njegova će ambicioznost da traje dugo nakon što uvidi svoju nemogućnost da učini sve ono što sada obećava. Korigovanje

grešaka uvijek dolazi na drugo mjesto a na prvom je posezanje za silom.“

„Žao mi je, ali ne razumijem te mudrače.“

„U mojim mislima se izdvajaju dvije stvari. Na jednom skupu je Avesalom odgovarao na pitanja i tada je isticao da u kraljevstvu treba da bude više slobode. Svima se to dopalo. Rekao je da bi ljude trebalo da vodi Bog a ne čovjek i da bi ljudi trebali da rade samo ono za šta osjećaju da ih vodi Bog, te da treba da slijedimo Bog a ne čovjeka. Vjerujem da je baš tako rekao.“

Na jednom drugom skupu je govorio o velikim vizijama koje je imao za Božije kraljevstvo i o velikim dostignućima koja su ljudi u mogućnosti da naprave. Sa druge strane, govorio je i brojnim promjenama koje bi napravio u načinu upravljanja kraljevstvom. Iako on to nije primjetio, iznio je dvije suprotstavljene tvrdnje. Mnogo promjena i više slobode.

Da, on me zaista podsjeća na mnoge druge ljude koje sam sreo u proteklim godinama.“

„Mudrače, mislim da razumijem šta si rekao, ali nisam siguran u čemu je poeta.“

„Avesalom sanja o onome što bi trebalo da bude, o onome što će biti. *'To je ono što ću ja uraditi'*, kaže on, ali da bi ispunio te svoje snove, on mora da ima ljude koji će sa njim saradivati. Ah, to je nešto što se često previdi. Takvi snovi u potpunosti počivaju na temelju pretpostavke da će Božiji narod biti uz novog vođu i da će svi vidjeti ono što i on vidi. Takvi ljudi ne mogu da previde nijedan problem u njihovom budućem kraljevstvu. Možda će ih ljudi slijediti, a možda i neće.

Najčešće se desi da Božiji narod slijedi vođu nekoliko dana. Narod ni sa kim nije dugo. Generalno govoreći, ljudi rade ono što njima pričinjava zadovoljstvo. Mogu se zaustaviti da učine nešto za zadovoljstvo nekog drugog, ali ne zadugo. Ljudi se neće mnogo truditi, čak i ako slijede Boga.

Šta će Avesalom učiniti kada ljudi prestanu voljno da slijede njega? To je važno pitanje.

Nema kraljevstva u kome ne postoji neslaganje. Čak je i Bog imao kritičare u nebu.

Sva kraljevstva imaju neravne puteve. Tako i ljudi, posebno

Božiji narod, nikada ne slijede neki san jedinstveni. Da bi Avesalom postigao sve ono o čemu je večeras govorio, trebaće mu mnogo vremena. Neće svi biti voljni da budu uz njega. Da li će on i dalje da bude odlučan da sve svoje snove ostvari? Ako je odgovor da, onda Avesalom ima samo jednu opciju – diktatura. Ili to, ili će se ostvariti samo nekolicina njegovih velikih snova, a možda se neće ostvariti nijedan. Ako postane diktator, mogu te uvjeriti da će u skoroj budućnosti biti onih koji će biti nezadovoljni njime, baš kao što i danas postoje oni koji su nezadovoljni sadašnjim kraljem. Ako Avesalom postane kralj, uskoro nakon toga ćeš vidjeti nove sastanke, poput ovoga na kojem sam večeras prisustvovao, samo sa novim licima, novim snovima i planovima za novu pobunu – ovaj put protiv njega! Kada Avesalom čuje za takve sastanke i za razgovore o pobuni, imaće samo jednu opciju.“

„Mudrač, šta vi mislite da će on uraditi?“

„Buntovnici koji naslijede tron pobunom, nemaju strpljenja sa drugim buntovnicima i njihovim pobunama. Kada se Avesalom suoči sa pobunom, postaće tiranin. U njemu će biti deset puta

više zla nego što on vidi u sadašnjem kralju. On će strogo ugušiti pobunu i vladati čeličnom rukom, i ulivaće strah. On će eliminisati svaku opoziciju. Ovo je uvijek završetak izvikanih pobuna. Takav će biti Avesalom ako preuzme tron od Davida.“

„Ali mudrač, zar neke pobune nisu ipak donijele dobro, jer su bili zbačeni brutalni vladari i despoti?“

„O, da, nekolicina, ali podsjećam te da se ovo posebno kraljevstvo razlikuje od svih ostalih. Ono je sastavljeno od Božijeg naroda. To je duhovno kraljevstvo. Naglašavam ti da nijedna pobuna u Božijem kraljevstvu nije opravdana niti ikada može biti u potpunosti blagoslovljena.“

„Zašto tako govorite mudrač?“

„Ima više razloga. Jedan je očigledan. U duhovnom svijetu, čovjek koji vodi pobunu bez obzira na to koliko su njegove riječi bile uzvišene i iako njegov način izgledao anđeoski, već je dokazao da mu je kritikovanje u prirodi, da mu je karakter neprincipijelan i da u srcu ima sakrivene motive. Iskreno rečeno, on je lopov. On stvara nezadovoljstvo i napetost unutar svijeta i tada, ili grabi vlast, ili

krade sljedbenike. One koje pridobije za sebe koristi da postavi temelje svojoj vlasti i moći. To je jadan početak, utemeljen na pobuni. Bog nikada nema respekta prema pobuni u svom svijetu.

Meni je veoma čudno da čovjek koji misli da je kvalifikovan da podijeli Božije kraljevstvo, ne osjeća se sposobnim da ode na drugo mjesto, u drugu zemlju, da tamo podigne potpuno novo kraljevstvo. Ne, takvi ljudi moraju krasti od drugog vođe. Nikada nisam vidio nijedan izuzetak. Uvijek se čini da im je

potrebno barem nekoliko prepakovanih sljedbenika.

I najbolji ljudi se plaše da započnu nešto sami i prazni ruku. To govori o tome koliko su zapravo sigurni da je Bog sa njima. Svaka njihova riječ, ako se pogleda u pravom svjetlu, govori o njihovoj nesigurnosti.

Postoje mnoge zemlje koje nisu iskvareni ni zauzete. Ima mnogo ljudi na drugim mjestima koji čekaju da počnu slijediti pravog kralja i pravog Božijeg čovjeka. Ponavljam se. (Neki kažu da se ja često ponavljam.) Zašto ti „kraljevi i proroci“, koji bi trebali da to i budu, jednostavno ne odu negdje sami, pronađu druge ljude na drugom mjestu i tamo podignu kraljevstvo prema svojoj viziji?

Ljudi koji vode buntovnike u duhovnom svijetu su nedostojni. Nema izuzetaka. A sada moram da idem, moram se pridružiti ovoj paradi koja prolazi.“

„Recite mi mudrače, kako vam je ime?“

„Moje ime?! Ja se zovem Istorija.“

Gene Edwards

SOK OD POMORANDŽE

Priznati stručnjak na polju ljudskih potencijala držao je predavanje. Nakon uvodnog govora, on je uzeo pomorandžu u ruke i zagonetno upitao publiku: "Ako stisnem iz sve snage ovu pomorandžu, šta će izaći iz nje?"

Neka mlada devojka iz prvog reda je dobacila: "To vam je jako glupo pitanje. Ako stisnete pomorandžu onda će izaći sok od pomorandže. To je ono što je unutra. Ne može ništa drugo izaći iz nje."

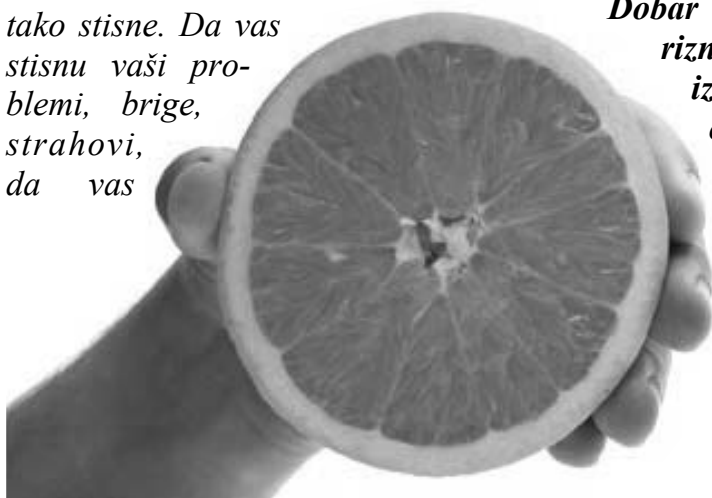
Stručnjak je rekao: "Tačno. To i jeste odgovor na moje pitanje. Razlog za to što će iz pomorandže izaći pomorandžin sok je taj što je samo to unutra. A sad, ako proširimo metaforu, i zamislimo da vas neko tako stisne. Da vas stisnu vaši problemi, brige, strahovi, da vas

ogovaraju, da vas neko uvredi, da vam nanese bol i sl. I iz vas izađu bes, mržnja, prezir, strah, ljutnja, zloba, itd. Vi biste rekli da je to izašlo iz vas zbog toga što vam je neko rekao ovo ili uradio ono, ali prava istina je da je ono što iz vas izađe - ono što nosite u sebi. Zapamtite, ako vas neko 'stisne', iz vas će uvek, i baš uvek, izaći ono što je unutra u vama. Iz pomorandže nikada neće izaći sok od jabuke. Isto tako iz vas nikad neće izaći ono što već nije u vama."

"Nema dobrog drveta koje donosi rđav plod, ni rđavog drveta koje donosi dobar plod. Jer, svako drvo se poznaje po svom plodu. Sa trnja se ne beru smokve, ni grožđe sa kupine.

Dobar čovek iz dobre riznice svoga srca iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice iznosi zlo jer usta govore ono čega je srce puno."

(Luka 6:43-45)

IZ SRCA MI NAVIRU REČI DIVNE

*“Iz srca mi naviru reči divne:
pesmu svoju ja Kralju pjevam,
jezik mi je k’o pisaljka hitra
pisara.”*
(PSALAM 45:2)

Prošlo je više od trinaest godina kako su me moji dragi prijatelji iz Engleske, koji nas godinama posećuju i služe ovde u Srbiji, ohrabivali da u

svoje vreme molitve i slavljenja Gospoda uključim i pevanje Božije Reči.

Bio je istinski izazov da kroz spontano pevanje određene biblijske istine slavim Boga ne znajući kakav će to krajnji rezultat imati. Znao sam da je to sigurno nešto predivno jer će me sam Bog kroz to voditi. Svaki

put, kada treba da napravite korak u nešto novo i k tome još i nepoznato, imate utisak da to možda baš i nije ono što bi ste radili, ali kada se odlučite da budete poslušni Gospodu, tada dobijate predivan završetak koji donosi Njegov blagoslov ne samo za vaš život, već i za živote onih koji vas okružuju.

Pre nego što sam napisao pesmu koja je napravljena na osnovu stiha iz Psalma 45, dobio sam jednu proročku reč za koju verujem da je usko povezana sa ovom pesmom. Jedan brat koji je došao iz Amerike i gostovao u našoj crkvi u Temerinu kod Novog Sada, gde sam u to vreme služio. U toku poruke koju je izlagao, zaustavio se i izrekao sledeću proročku reč u moj život: *“Gospod ti kaže da ćeš napisati himnu za nacije.”*

Naravno, bio sam istovremeno i ohrabren i zadivljen onim što Gospod želi da učini kroz moj život. U godinama koje su usledile, pokazalo se da je upravo ta pesma bila ispunjenje ove proročke reči od Gospoda. Pesma je obišla ne samo krajeve bivših jugoslovenskih republika gde se i danas peva, već se ona isto tako peva i izvan granica ovog regiona.

Evo kako je pesma nastala. Nakon nekog vremena, tokom jednog spontanog slavljenja, koje smo praktikovali po završetku bogoslužjenja, dogodilo se da mi je sam Gospod prikazao pred očima rečenicu iz ovog Psalma: *“Iz srca mi naviru reči divne...”*, dok je melodija na ovaj biblijski tekst tekla iz mog srca kao predivan Božiji odgovor na slavljenje koje sam Mu upućivao tog trenutka. Ponavljao sam ovu melodiju i pokušavao da je zapamtim. Istovremeno sam žarko želeo da je sačuvam a kasnije i pevam.

Zahvalan sam Gospodu što mi je darovao tu sposobnost da mi se melodije i tekstovi koje mi daje lako memorišu u moj um i srce. Pomalo šaljivo, često kažem da je ovaj Gospodnji dar moj *duhovni snimač*. Kasnije sam napisao i ostatak ove pesme.

Ohrabrenje koje sam primio da pravim pesme na osnovu Božije Reči, tako što ću je pevati, donosilo je i donosi do dana današnjeg plod u mome životu. Taj plod se vidi i kroz dva autorska CD-a. Želim da se svi ohrabrimo kada je u pitanju pisanje pesama. Potrebno je da damo pravo mesto proslavljanju Gospoda u našim životima.

ŠTA NAVIRE IZ NAŠIH SRCA?

Ako se malo udubimo u ovaj tekst, pažljivo ga analizirajući, videćemo da se ovde opisuje srce osobe iz kojeg emocije prosto ključaju, kao fontana ili gejzir, ljubavi prema Gospodu. Te emocije su izražene upravo u rečima ove pesme.

Neminovno je, ako smo zaljubljeni da će to iz nas izlaziti na neki način. Ovo potvrđuju i reči samog Gospoda Isusa Hrista u Lukinom evanđelju 6:45 stihu:

“Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga. Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore.”

Ovde možemo videti dve stvari: prva je da se pravi ili istinski hrišćani, kako i sam Isus na drugom mestu kaže, *poznaju po svojim plodovima*. I drvo sa kojeg hoćemo da se poslužimo, svakako će nam po svom plodu otkriti koje je vrste.

Ako želimo da na pravi način slavimo i obožavamo našeg

Gospoda, onda treba da zanmo da je to više od samog pevanja određenih biblijskih istina. Ono obuhvata naš celokupni život, i neophodno je da donosimo takav plod kojim će se moći poslužiti ljudi koji još uvek nisu doživeli novo rođenje. Nažalost, naša surova stvarnost nam pokazuje da nam je neophodno *Gospodnje orezivanje* kako bi smo bili izvor prelepih i ukusnih Gospodnjih plodova.

Taj *ukus ploda* kojeg pružamo sa svoga životnog stabla, može se doživeti i osetiti kroz reči pesama koje pišemo (ukoliko smo aktivni u službi slavljenja). Takođe se može osetiti kroz lično i zajedničko slavljenje i obožavanje.

Važan plod jeste *posvećen ili odvojen život za Boga*. Ovo nije poziv na odvojenje od našeg okruženja, na za to posebno odabrana mesta. Naprotiv, ovo je poziv da svojim načinom života budemo taj ukusan plod koji će ljudi želeti da imaju u svom životu.

“A ovo znaj: u posljednjim danima nastaće teška vremena. Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, bešćutnici,

nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, neljubitelji dobra, izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga. Imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih se kloni!” (2. Tim. 3:1-5)

Druga važna pojedinost vezana za poređenje stanja ljudskog srca sa *drvetom i plodom*, kao i sa *riznicom*, jeste **vreme u kome živimo**. Apostol Pavle nas upozorava da će ovo vreme u kome smo danas, biti teško iz jednog prostog razloga - zbog određenog načina ponašanja ljudi koji se izjašnjavaju kao hrišćani, odlaze u crkvu, tamo pevaju pesme, podižu svoje ruke i veoma vešto barataju hrišćanskom terminologijom, ali njihova pobožnost odavno je svedena na *spoljašnost* ili *određeni sistem ponašanja* koji je postao rutina.

Ovakav *plod* jeste posledica određenog načina ponašanja vernika, a vezano je za njihov *karakter*.

Mnogi se zavaravaju veštim pevanjem i sviranjem pesama u crkvi, praćenjem određenih stilova slavljenja i uspešno iskopiranim programima, smatrajući da na taj način ugađaju Bogu, ali oni i ne shvataju da su već odavno zaboravili ko su oni zapravo u svakodnevicu.

Od toga koliko smo posvećeni Bogu, kroz našu spremnost da se menjamo i na taj način donosimo pravi Gospodnji plod sa našeg životnog drveta, zavisi koliko će naše slavljenje Gospoda, bilo individualno, bilo zajedničko, voditi u Božiju prisutnost ili ispunjavanje ritualnih navika kako u privatnom životu tako i u samom crkvenom okupljanju.

Konačno, ostaviću vas sa veoma važnim pitanjem za *istinski hrišćanski život*:

ŠTA NAVIRE IZ TVOGA SRCA?

Dejan Milinov, Novi Sad

DA LI SI OTVOREN ZA ISTINU ?

Jedan mudrac je jednom prilikom ispričao sledeću priču:

Jednog su dana razbojnici oteli petogodišnjeg dječaka i spalili selo u kome je živio. Kad se otac vratio, vidio je zgarište i učinilo mu se da je jedno ugljenisano dječije tijelo njegov sin. Plačući i čupajući kosu, spalio je dječje tijelo, sakupio pepeo u jednu vrećicu i stalno je nosio sa sobom.

Jednog je dana, međutim, njegov sin pobjegao od razbojnika i vratio se kući. Pokucao je na očeva vrata.

Otac koji je još uvijek plakao i nosio vrećicu s pepelom sa sobom, upitao je:

“Ko je tamo?”

“Tata, ja sam, tvoj sin. Molim te otvori mi vrata.”

Otac je pomislio da se neki obijesni dječak šali sa njim. Viknuo mu je da ode i nastavio je plakati. Dječak je uporno kucao, ali otac nije otvarao vrata. Nakon nekog vremena dječak je otišao. Otac i sin više se nikada nisu vidjeli.

Na kraju je mudrac dodao:

“Ako se previše držiš nečega što smatraš istinom, kada sama istina dođe na tvoja vrata, nećeš joj znati otvoriti.”

Anthony de Mello

SVETI DUH...

... nam pomaže

„A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim.“ (Rimljanima 8:28)

... nas upućuje

„A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti šta čuje, i javiće vam šta će biti unapred.“ (Jovan 16:13)

... nas uči

„A utešitelj, Duh Sveti, kog će Otac poslati u ime moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh.“ (Jovan 14:26)

... nam govori

„Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobeđi daću mu da jede od drveta životnog koje je nasred raja Božijeg.“ (Otkrivenje 2:7)

... nam otkriva

„A nama je Bog otkrio Duhom svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije.“ (1. Korin. 2:10)

... nam daje uputstva

„A Duh reče Filipu: Pristupi i priljepi se tim kolima.“ (Dj. 8:29)

... nas teši

„A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji behu na miru, i napredovahu, i hođahu u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utehom Svetog Duha.“ (Dj. 9:31)

... svedoči za Isusa

„A kad dođe utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za mene.“ (Jov. 15:26)

... nas obnavlja

„Ne za dela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom prerođenja i obnovljenjem Duha Svetog.“ (Titu 3:5)

... nas poziva

„A kad oni služahu Gospodu i pošćahu, reče Duh Sveti: Odvojte mi Varnavu i Savla na delo na koje ih pozvah.“ (Djela 13:2)

... nam daje darove

„Jer jednom se daje Duhom reč premudrosti; a drugom reč razuma po istom Duhu; a drugom vera, tim istim Duhom; a drugom dar isceljivanja, po tom istom Duhu; a drugom da čini čudesa, a drugom proroštvo, a drugom da razlikuje duhove, a drugom različni jezici, a drugom da kazuje jezike.“ (1. Kor. 12:8-10)

... nas ispunjava

„I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mesto gde behu sabrani, i napuniše se svi Duha Svetog, i govorahu reč Božju sa slobodom.“ (Djela 4:31)

... nas utvrđuje (osnažuje)

„Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom Njegovim za unutrašnjeg čoveka.“ (Efescima 3:16)

... se moli za nas

„A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim.“ (Rimljanima 8:26)

... prorokuje kroz nas

„Jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetog Duha govoriše sveti Božiji ljudi.“ (2. Petrova 1:21)

... nas transformiše

„Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u ono isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha.“ (2. Kor. 3:18)

... proizvodi plodove (rod) u nama

„A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona.“ (Gal. 5:22-23)

... nas posvećuje

„A mi smo dužni da svagda zahvaljujemo Bogu za vas braćo koju Bog ljubi, što vas je Bog od početka izabrao za spasenje posvećenjem Duha i istinitom verom.“ (2. Solunjanima 2:13)

... svedoči o istini

„Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svedoči savest moja Duhom Svetim.“ (Rim. 9:1)

... donosi radost

„I vi se ugledaste na nas i na Gospoda primivši reč u velikoj nevolji s radošću Duha Svetog.“ (1. Sol. 1:6)

... donosi slobodu

„A Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda.“ (2. Kor. 3:17)

... nam pomaže da budemo poslušni

„Duše svoje očistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvolično, od čistog srca ljubite dobro jedan drugog.“ (1. Pet. 1:22)

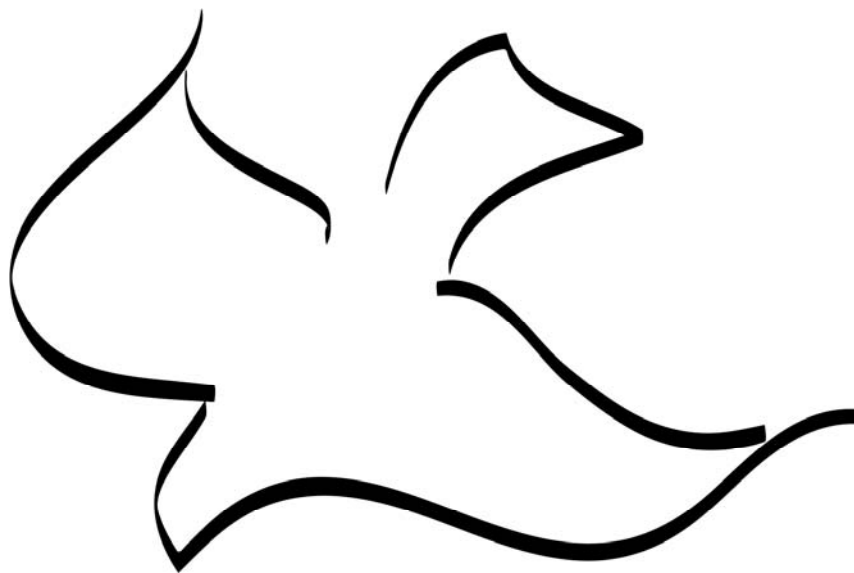
... priziva Isusov povratak

„I Duh i nevesta govore: Dođi.“ (Otkrivenje 22:17)

... nas zapečaćuje

„Kroz kog i vi, čuvši reč istine, jevanđelje spasenja svog, u kome i verovavši zapečatiste se Svetim Duhom obećanja.“ (Efes. 1:13)

... živi u nama

„Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božji živi u vama?“ (1. Korinćanima 3:16)

... nas oslobađa

„Jer zakon Duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grehovnog i smrti.“ (Rimljanima 8:2)

... nas vodi

„Jer koji se vladaju po duhu Božijem oni su sinovi Božiji.“ (Rimljanima 8:14)

... nas osposobljava da čekamo

„Jer mi pomoću Duha na osnovu vere očekujemo nadu da ćemo biti pravedni.“ (Galatima 5:5)

... svedoči o grehu

„I kad On (Duh Sveti) dođe, dokazaće svetu da ima greha, i pravednosti, i suda.“ (Jov.16:8)

... nam daje silu

„Nego ćete primiti silu - kad Duh Sveti siđe na vas, i bićete moji svedoci kako u Jerusalmu tako i po svoj Judeji, i Samariji, i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1:8)

... nas ujedinjuje

„Starajući se držati jedinstvo Duha u svezi mira; jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog.“ (Ef. 4:3-4)

... nam omogućava pristup Ocu

„Jer njegovim posredstvom i jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednom Duhu.“ (Ef. 2:18)

... isteruje đavole (demone)

„A ako li ja Duhom Božijim izgonim đavole, dakle je došlo k vama carstvo nebesko.“ (Matej 12:28)

VEČERA GOSPODNJA

Večera Gospodnja je jedan od dva čina od posebnog značaja (drugi je krštenje), tradicionalno poznatih kao „sakramenti”. Oni su spoljašnji, vidljivi znaci uspostavljeni od strane Isusa, koji očituju i obećavaju unutrašnje, duhovno iskustvo. Sveto pismo nalaže svima onima koji su deo Tela Hristovog da uzmu učešća u njima.

Prvobitna Večera Gospodnja zapravo je bila obed u okviru

praznovanja jevrejske Pashe, koji je Isus blagovao sa svojim učenicima neposredno pre svoje smrti. Ovaj Pashalni obed ortodoksni Jevreji i dalje upražnjavaju, u spomen izbavljenja iz egipatskog ropstva. „Anđeo smrti” je zaobišao njihove kuće, zato što je dovratak njihovih vrata bio obeležen žrtvenom krvlju (2. Moj. 12.).

Kada je Isus proslavljao ono što mi danas zovemo „Poslednjom (ili Tajnom) večerom”, On je tom

činu dao novo značenje. Ovoga puta je On sam preuzeo na sebe ulogu Izbavitelja, budući da je Njegova krv morala da bude prolivena. Kada uzimamo hleb i vino kao crkva, mi proslavljamo Božije spasenje i otkupljenje kroz Gospoda Isusa Hrista.

Izveštaj o Gospodnjoj večeri se nalazi u evanđeljima po Mateju 26:26-29, Marku 14:17-25, Luki 22:7-22, i Jovanu 13:21-30. Apostol Pavle je pisao u vezi sa Gospodnjom večerom, božanskim otkrivenjem u Prvoj Korinćanima 11:23-29. (Zato što Pavle nije bio u Gornjoj sobi kada se to dešavalo.)

Pavle je uključio jednu rečenicu koje nema u evanđeljima: *“Stoga ko nedostojno jede hleb ili pije čašu Gospodnju, ogrešiće se o telo i krv Gospodnju. Čovek neka ispituje samoga sebe, i tako neka jede od hleba i neka pije iz čaše; jer ko jede i pije a ne pravi razliku između tela Gospodnjeg i drugog jela, sebi na sud jede i pije”* (11:27-29).

Možda se pitamo šta to znači da “nedostojno” jedemo hleb i pijemo čašu. To može da znači da prenebregnemo istinsko značenje hleba i čaše, tako što zaboravljamo koliko je neverovatna cena koju je naš

Spasitelj platio za naše spasenje. Ili može da znači da dozvolimo da sama ceremonija postane jedan mrtav i formalan ritual, ili da pristupamo tome bez da smo ispovedili naš greh.

Držeći se Pavlovih uputstava, svako treba da ispituje samog sebe pre nego što jede hleb i pije od čaše, kao i da poslušna upozorenje.

Koliko često?

Isus je jednostavno rekao: *„Ovo činite meni u spomen.”* (Luka 22:19) On nije striktno rekao koliko često treba upražnjavati ovaj čin. To je, uostalom, tipično za Pismo, koje se više bavi suštinom same poruke, nego ustanovljavanjem strogih religioznih pravila. Pasha je bila godišnji praznik, ali je iz Dela apostolskih 2:46 jasno da je prva crkva „lomila hleb“ veoma često. Već smo videli da crkvu čine vernici, kad god i gde god se okupljaju, te se i Gospodnja večera može blagovati kako na javnim sastancima i službama, tako i na kućnim grupama.

Ko može uzeti učešća?

Biblija ne navodi posebne „kvalifikacije“ koje bi nekoga učinile podobnim za uzimanje

hleba i vina. Nije neophodno da budeš „zvanični“ član neke lokalne crkve, niti da pređeš određenu starosnu granicu (punoletstvo), da bi pristupio ovom činu.

Jedini uslov je da si predao život Hristu i da jedeš i piješ u veri sa čistim srcem i ispravnim odnosima. Pismo upozorava na opasnost uzimanja pričesti kada imamo loše stavove i odnose sa drugima: neoprostenje, gorčina, elitizam, izdizanje iznad drugih... (1. Kor. 11:27-32).

Crkveni odnosi

Svrha Gospodnje večere nije samo da ojača naše lične odnose sa Bogom, već i da učvrsti naše jedinstvo unutar crkve.

I m a j u ć i
zajedništvo sa
Isusom kroz
uzimanje hleba i
v i n a ,
i s t o v r e m e n o
i m a m o
zajedništvo i jedni
sa drugima u Telu
H r i s t o v o m ,
sveopštoj Crkvi.
Ovo je slikovito
prikazano u
samom lomljenju
hleba - Isus je bio
slomljen da bi

Crkva kao Njegovo Telo bila celovita i jedinstvena.

Kako to činimo?

Večera Gospodnja ističe važnost kako značenja Hristove žrtvene smrti na krstu, tako i potrebe za ispravnim odnosima i stavovima unutar crkve. Međutim, Biblija ne nalaže da od ovog čina napravimo nekakvu usiljenu i sumornu prigodu. To je proslava, a ne pogreb! U zajedništvu lokalne crkve treba da nastojimo da iznađemo kreativan i nadahnut način da uzimamo hleb i vino u atmosferi „svete neformalnosti“.

Antiohija ❖❖

MISTERIJA CRKVE

Novi zavet Božji plan naziva *misterijom*. Reč *misterija* je prevod grčke reči *musterion*, koja znači *tajna*, nešto *sakriveno* što može biti otkriveno.

Neke od misterija Novog zaveta su:

- *misterija Izrailja*
(Rimljanima 11:25,26);
- *misterija bezakonja*
(2. Solunjanima 2:7);
- *misterija crkve*
(veliki broj stihova).

Bog je sakrio svoj plan za crkvu do kraja Starog zaveta. Proroci su prorokovali o njoj, kada su se pitali zašto i kome su to oni govorili. Čak i pisci evanđelja nisu shvatili značenje te misterije. Tako je bilo sve dok čoveku zvanom Pavle, Bog nije otkrio ono šta je sakrio - misteriju crkve.

Duh Sveti kroz Pavla upućuje: *“Po otkrivenju tajne sakrivene kroz cele vekove.”* (Rim. 16:25); *“Tajne oduvek sakrivene u Bogu.”* (Efescima 3:9).

Kakvo tajno mesto! Meni je ovo zvučalo kao da su se tamo nalazila vrata usred Boga na

kojima je pisalo “strogo poverljivo”.

Kada sam pročitala naredni stih, videla sam kuda je misterija vodila:

*“Ali ono što mi propovedamo to je ipak mudrost za savršene, mada to nije mudrost ovoga veka, ni knezova ovog veka koji propadaju. Mi propovedamo mudrost Božju tajnu i sakrivenu, koju **Bog odredi pre vekova za slavu našu.**”* (1. Kor. 2:6,7)

Kada je On odredio plan? Pre stvaranja sveta! Sa kojim razlogom? Radi naše slave! Aliluja!

Razmotrimo bolje ovaj stih u prafraziranom prevodu: *“Tačnije ono što je već unapred uokvireno je mudrost Božja jednom skrivena (od ljudskog shvatanja) i sada nam Bogom otkrivena; (ta mu-*

drost) koju je Bog izmislio i proglasio pre doba našeg slavljenja (a to je, da nas podigne u slavu Njegove prisutnosti)." (1. Kor. 2:7)

Ovo nas podiže u slavu Njegove prisutnosti! Aliluja!

Idemo dalje sa ovim odlomkom, ali koristićemo engleski prevod - KJV. Pročit ćemo ponovo sedmi stih.

*"Ali mi govorimo mudrost Božju u misteriji, skrivenu mudrost, koju je Bog uspostavio pre stvaranja sveta za slavu našu: za koju nijedan od knezova ovoga sveta nije znao: jer da su znali, oni ne bi raspeli **Gospoda Slave.**"* (1. Kor. 2:7,8)

Otac Slave (Efescima 1:17), je poslao Gospoda Slave da podigne čoveka koji je bio okružen Slavom, ali je otpao od Slave, da ga vrati u Slavu Njegovog Prisustva. Zbog toga ja Bibliju nazivam "Priča o Slavi". Da je sotona prozreo ovaj plan, on nikada ne bi dozvolio da Božje neokaljano Jagnje dođe na krst, gde je Njegova nevina krv bila prolivena radi očišćenja čoveka, da bi on ponovo mogao da stoji u Slavi Božjeg prisustva. Nedoumica u misteriji je sažeta u sledećim stihovima:

*"Tajnu sakrivenu od svih vremena i vekova, ali sad objavljenu svetima njegovim, kojima Bog htede pokazati koliko je slavno bogatstvo ove tajne među pagancima, to jest: Hristos u vama, **nadanje slave!**"* (Kološ. 1:26,27)

Zamislite sotonino zaprepašćenje nakon što se prvi čovek nanovo rodio! Kada je video da je Pomazanik došao da prebiva unutar čoveka i da postane njegova nada slave, mogu da zamislim đavola kako svoje: *"Šta-ćeš-sada-da-uradiš?"*, zamjenjuje pesmom plača: *"Ponovo propadoh!"*

Od kada je Isus vaskrsao, kada osoba poveruje u svom srcu da je Isus umro na krstu, da ga je Bog podigao iz mrtvih, i ispovedi svojim usnama da je Isus Gospod, biva spasena. Ta osoba je rođena odozgo. Nanovo je rođena. Naše novo rođenje - proces glorifikacije počinje i napreduje prema planu, onda kada u Božjoj Reči tražimo Njegovu slavu i prinosimo sebe Duhu Svetom.

"Mi pak svi, koji otkrivena lica kao u nekom ogledalu gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tom istom liku iz slave u slavu, kao od Duha Gospodnjega." (2. Korin. 3:18)

U parafraziranom prevodu Biblije to je jasnije opisano: *“I svi mi, kao otkrivena lica, (jer mi) smo nastavili da gledamo (u Reč Božju) kao u ogledalo slave Gospodnje, preobražavamo se stalno u Njegovom vrlo sličnom liku, u uvek jačem sjaju i iz jednog stepena slave u drugi...”* (2. Korin. 3:18)

U poslednjem času, pre dolaska po crkvu, ona će se promeniti i preobraziti iz jednog stepena slave u drugi, sve dok se i poslednji deo ne doda Hramu. To će biti veličanstveno proslavljanje crkve. (Efes. 5:27)

Slava! Ti i ja u slavi! Spaseni!

Spasenje nije samo ono *“od”* čega smo spaseni - od đavola i

greha. Spasenje podrazumeva da smo spaseni *“za”* Boga i Njegovu slavu! Crkvi je određeno da zauvek stoji pred Božjim licem, u prisustvu Njegove slave (Efescima 1:4; 3:21). Ovo je poslednji od poslednjih dana. Božja slava će se još više manifestovati u Njegovoj crkvi. Uskoro ćemo hodati ulicama sa sjajem na našim licima, a muškarci i žene će nam prilaziti da bismo prihvatili Gospoda Isusa Hrista kojeg će videti u nama.

Isusova krv ima veze sa tim. Njegova krv je ta koja nas čisti, pokriva i omogućava da stojimo u Njegovoj slavi.

Billye Brim

ŽIVOT JE DAR

Bila jednom jedna djevojka koja je sebe mrzila zbog toga što je bila slijepa. Ona je mrzila i sve druge osim svog voljenog mladića. On je uvijek bio tu za nju.

Jednom prilikom mu je rekla: *“Kada bih samo mogla vidjeti svijet, udala bih se za tebe.”*

Jednog dana dogodilo se čudo i neko je donirao par očiju za nju. Kada su joj odstranili zavoje mogla je vidjeti sve, uključujući i svog mladića.

On je upitao: *“Sada kad vidiš, hoćeš li se udati za mene?”*

Ona ga je pogledala i uočila da je slijep. Prizor njegovih zatvorenih očnih kapaka je šokirao. Nije to očekivala. Sama pomisao da ih mora gledati čitav svoj život navela ju je da odbije da se uda za njega.

Njezin mladić je otišao u suzama i nekoliko dana poslije toga izdiktirao je pismo koje joj je ubrzo bilo uručeno: *“Draga moja, dobro čuvaj svoje oči, jer prije nego što su bile tvoje, te su oči bile moje.”*

Ljudski mozak najčešće ovako funkcioniše u takvim situacijama.

Rijetko se čovjek sjeća kakav je život bio prije i ko je uvijek bio tu za nas u najtežim situacijama.

Život je dar. Danas, prije nego kažeš neku ružnu riječ - pomisli na one koji ne mogu govoriti. Prije nego se počneš žaliti na okus hrane, pomisli na one koji nemaju što jesti. Prije nego se požališ na svoga dečka ili djevojku, pomisli na one koji mole Boga da im podari partnera.

Danas, prije nego što se požališ na život, pomisli na one koji su umrli prerano.

Prije nego što se počneš svađati s onim ko nije očistio kuću, sjeti se onih koji žive na ulici.

Prije nego se počneš žaliti za dužinu puta koji moraš preći vozeći, sjeti se onih koji tu udaljenost prelaze svojim nogama.

Prije nego i pomisliš uperiti prst u nekoga i počneš ga osuđivati, sjeti se da niko od nas nije bezgrešan.

Kada te loše misli počnu bacati u depresiju, ti stavi osmijeh na svoje lice i sjeti se: “Ja sam živ i još sam tu!”

Izvor POUČNE PRIČE

USPAVANI DAROVI

Zašto su mnogi od nas neefikasni?

Svaki vjernik ima poziciju autoriteta koja dolazi zajedno sa talentima i darovima koje nam je Bog dao, ali ona je sakrivena (nevidljiva) u Hristu Isusu i nalazi se iznad svake demonske sile i autoriteta. Ali, zašto su mnogi od nas neefikasni? Da bismo odgovorili na to pitanje, hajde da pogledamo šta Pavle piše Timoteju: „*Zbog toga te podsjećam da raspiriš Božiji blagodatni dar, koji je u tebi kako sam položio svoje ruke na tebe.*“ (2. Tim. 1:6)

Grčka riječ za „raspiriti“ je *anazopureo*, što znači „iznova razgorjeti“ (Vineov rječnik). Ako

je Pavle morao da ohrabri Timoteja da raspiri i ponovo razgori dar (*harizmu*), onda je njegov dar vjerovatno bio uspavan! Dar ne djeluje automatski. Kao i vatra, treba da se potpali i da se održava plamen!

Postoje mnogi vjernici koji iskreno vjeruju da ako Bog želi da se nešto dogodi, to će se i dogoditi. Edmund Burk je napisao davne 1795. godine: „Jedino što je potrebno da bi zlo pobijedilo jeste da dobri ljudi ne preduzimaju ništa.“

Timotej je imao čisto srce. Pavle je hvalio njegov karakter:

„A nadam se u Gospodu Isusu da ću vam ubrzo poslati Timoteja, da se i ja raspoložim kad doznam kako ste vi. Jer nemam ni jednoga koji je iste duše kao on, koji će se iskreno starati za vaše potrebe. Svi naime, traže svoje, a ne što je Hrista Isusa. A njegovu vrsnoću poznajete, da mi je kao dijete ocu poslužio za evanđelje“ (Filipljanima 2:19-22, EČ). Ipak, Pavle ga dva puta opominje da ne zanemari Božiji dar.

Treba da odgovorimo na dva pitanja. Šta dovodi do toga da dar bude uspavan? Kako ga raspiriti? Na drugo pitanje ću odgovoriti u sledećem poglavlju, a sada ću se pozabaviti prvim pitanjem. Šta dovodi do toga da Božiji dar ostane uspavan?

Odgovor se nalazi u sledećim stihovima: „Zbog toga te

podsećam da raspiriš Božiji blagodatni dar, koji je u tebi kako sam položio svoje ruke na tebe. Nije nam, naime, Bog dao plašljivog duha, nego duha sile i ljubavi i razboritosti.” (2. Tim. 1:6-7)

Grčka riječ za strah je *deilia*. Ova riječ uključuje plašljivost i kukavičluk. U Bibliji se nikada ne koristi u pozitivnom kontekstu. Pogledajmo ponovo 7. stih, ali u savremenom prevodu: „Jer, Bog nam nije dao duha plašljivosti, nego sile, ljubavi i razboritosti.” (2. Tim. 1:7)

Prevodioci su smatrali da je riječ *plašljivost* najprikladnija. Ja se u potpunosti slažem sa time. U svjetlu toga, Pavle je zapravo poručio Timoteju: „Dar koji ti je Bog dao je uspavan zbog tvoje plašljivosti.“ Bez da mijenjam značenje, ja bih dodao: „Timoteju, dar koji ti je Bog dao leži uspavan zbog tvoje strašljivosti.“

Strašljivi vjernici automatski gube svoj duhovni autoritet i kao posljedica toga, njihov dar koji su primili od Boga leži uspavan i neaktivan. Iako je dar prisutan, on nije djelotvoran i funkcionalan.

Kada sam bio u situaciji da mi je starješina jedne crkve rekao da su članovi tima za slavljenje

mislili da sam bio pregrub sa njima, ja sam se prestrašio. Odjednom, Božiji dar u meni je postao neaktivan. Više nisam imao pomazanje za propovijedanje kakvo sam imao ranije. Izgledalo je kao da me je Bog napustio. Nastala je konfuzija i ja sam izgubio svoju odlučnost. Nisam želio da se konfrontiram. Zašto? Zato jer sam bio prestrašen i potisnuo sam autoritet koji mi je Bog dao.

Definisanje strašljivosti

Pogledaćemo sada neke od definicija *zastašivanja* i *strašljivosti*. Oksfordski riječnik engleskog jezika definiše *zastašivanje* na sledeći način:

1. učiniti plašljivim
2. podstaći strah
3. prestraviti

Jedan drugi riječnik engleskog jezika (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*) definiše *zastašivanje* kao obeshrabrenje, prinudu ili pritisak uz prijetnje.

Oksfordski riječnik engleskog jezika definiše *zastašenost* kao:

1. Nešto što je izazvano akcijom *zastašivanja*.
2. Stanje *zastašenosti*.
3. Rezultat upotrebe prijetnji ili

nasilja kako bi se neko prisilo na nešto ili odvratilo od nečega.

Cilj *zastašivanja* je da te odvрати od djelovanja i da te pokori. *Zastašivanje* želi da te preplavi osjećajem straha i manje vrijednosti. Kada te pokori, ti ćeš svjesno ili nesvjesno, postati sluga straha. Nećeš više biti slobodan da ispuniš Božiju volju, nego ćeš biti osuđen da ispunjavaš želje svog novog gospodara.

Kao posljedica toga, Božiji dar – duhovna sposobnost koju je On stavio u tebe, postaće nedjelotvorna. Tvoj autoritet će ti biti oduzet, kako bi bio upotrijebljen protiv tebe i onih koji su pod tvojom zaštitom.

Korijen *zastašivanja* je strah, a on ima svoj korijen u našem neprijatelju – đavolu. Sotona je izvor svakog straha i *strašljivosti* (1. Mojsijeva 3:1-10). On nas napada tako što koristi misli, imaginacije i vizije, ili koristi okolnosti i ljude koji su pod njegovim uticajem da bi nas *zastašio*. Šta god da čini, on ima cilj da nas kontroliše i da nas ograniči.

John Bevere

ŠTA BIBLIJA GOVORI O PONOSU ?

Postoji razlika između ponosa koji Bog mrzi (Priče Solomunove 8:13) i onog koji osećamo zbog dobro obavljenog posla. Ponos koji proizilazi iz samopravednosti je greh koji Bog mrzi i koji kao prepreka stoji između njega i čoveka.

Psalam 10:4 govori o tome da su ponositi puni sebe i da su im misli daleko od Boga: *“Bezbožnik u obesti svojoj ne mari za Gospoda: on ne vidi. Nema Boga u mislima njegovim.”* Ovakav sujetni ponos je suprotan poniznosti koju Bog traži: *“Blaženi su siromašni duhom, jer je njihovo carstvo nebesko”* (Matej 5:3). Siromašni duhom su oni koji su svesni svoje krajnje duhovne propasti i nesposobnosti da se približe Bogu osim putem Njegove milosti. Ponositi su, s druge strane, toliko zaslepljeni da misle da im Bog ne treba ili, još gore, da Bog treba da ih prihvati zato što to zaslužuju.

Kroz celo Sveto pismo nailazimo na stihove koji govore o posledicama ponosa. Priče 16:18-19 govore da *“oholost dolazi pred pogibao, i ponosit*

duh pred propast. Bolje je biti poniznog duha s krotkima nego deliti plen s oholima.”

Sotona je zbog ponosa bio zbačen s neba (Isaija 14:12-15). Bio je dovoljno sebičan i drzak da pokuša da zbací Boga s prestola. Njegov kraj će zato biti u paklu kada dođe poslednji Božiji sud. Za one koji ustaju protiv Boga ne preostaje ništa drugo osim propasti (Isaija 14.22).

Ponos je mnoge odvratio od toga da priznaju Isusa Hrista za Spasitelja. Priznanje grijehova i saznanje da ne možemo svojom snagom da zadobijemo večni život stalna je prepreka ponosnim ljudima. Ne treba da se hvalimo sobom; ako već treba da se hvalimo zbog nečega, neka to onda bude zbog Božije slave. To što govorimo o sebi ne znači ništa u delu Božijem. Važno je ono što Bog govori o nama (2. Korinćanima 10:13).

Zašto je ponos toliki grijeh? Ponos je uzimanje zasluge za

nešto što je Bog učinio. To je prisvajanje slave koja pripada samo Bogu. Ponos je u suštini samoobožavanje. Sve što smo postigli u ovom svetu ne bi bilo moguće bez Boga koji nam je dao sposobnosti i koji nas podržava.

"A šta imaš što nisi primio? Ako si pak primio, što se hvališ kao da nisi primio?" (1. Kor. 4:7). To je razlog zašto dajemo slavu Bogu, jer je jedino On zaslužuje.

Izvor gotquestions.org

Život po visokim standardima

Kada se suočimo sa visokim standardima za život sljedbenika Isusa Hrista, koji su nam postavljeni u Riječi, upitamo se: *"Pa zar je moguće tako živjeti?"* Ako uporedimo svoj život sa onim što stoji zapisano u samo tri poglavlja Matejevog evanđelja (poznatih kao *"Propovijed na gori"*) možemo vidjeti da naš život zaostaje iza tih mjerila. Ovo je još očiglednije kada pogledamo na stihove poput Jevrejima 12,14: *"Nastojte imati mir sa svima; i posvećenje, bez kojega niko neće vidjeti Gospoda!"*

Bez svetosti niko neće vidjeti Gospoda! Iskreno, da li ćemo Ga mi onda ikada vidjeti?! Zar ne moramo baš poput apostola Pavla uzviknuti: *"Ah jadan li sam ja čovjek..!"*?

Velika je to tajna pobožnosti, Bog očekuje i traži od nas takav život, a svjestan je da ga mi ne možemo živjeti. Pa ima li onda nade za nas? *"Hrist u vama, nada slave"* (Kol. 1:27b). Mi ne možemo živjeti Bogu ugodan život, ali On može kroz nas. Molimo da ta istina bude stvarnost u našem svakodnevnom životu.

Stjepan Beleš, Minhen

O BRAĆENJE JEDNOG MUSLIMANA

Ali je bio najstarije dijete u porodici, ali članovi njegove porodice su ga zadirkivali i govorili su mu da izgleda drugačije od svih njih. Majka je govorila da ga mrzi i da je od sve druge djece on najmanje sličan njoj. Osjećao se odbačeno još kao dijete i često je plakao zbog toga.

Četiri mjeseca svake godine, Ali je radio kao pastir. Počeo je sa tim poslom već kada je imao 8 godina i to se nastavilo do njegove 18. godine. Vodio je ovce u planine i tamo je mnogo vremena provodio sam. Imao je želju da razgovara sa nekim, pa je tako počeo razgovarati sa Bogom. Bog je Aliju postao prijatelj. Ali je vodio dugačke razgovore sa njim govoreći: „*Kako su prekrasna Tvoja stvorenja.*“ Gledao je cvijeće, sunce, stijene i travu. Postavljao je razna pitanja Bogu, kao na primjer: „*Zbog čega je jabuka slatka?*“

Ali je vjerovao da postoji Bog koji je stvorio sve što je dobro.

Kada je navršio 20 godina počeo je da konzumira alkohol.

Do svoje 25. godine je postao alkoholičar. Nekad bi počeo piti već prije 9 sati ujutro. Kada bi došao kući, supruga bi ga ispitivala da li je pio a to ga je jako ljutilo, pa je počeo svakodnevno da je tuče. Njegova djeca su se često bojala da se vrate iz škole, pa bi nekada otišli kod prijatelja sve dok nisu bili sigurni da im je otac zaspao.

Ali je želio prestati da pije i osjećao se loše zbog toga što je zlostavljao suprugu. Odlučio je da se preseli u Saudijsku Arabiju i zaposli se u građevinskoj firmi. Čuo je da je u Saudijskoj Arabiji alkohol zabranjen. Međutim, već prve večeri je pronašao alkohol i napio se.

Alijeva porodica se smatrala muslimanima, iako nisu znali puno o islamu. Ni Ali nije bio religiozan, ali je odlučio da krene na hodočašće u Meku. Nadao se

da će ga to osloboditi zavisnosti od alkohola. Govorio je: „*Donio sam odluku u svome srcu, postaću pravi hodočasnik. Postaću pravi musliman i prestaću da pijem.*“

Prve noći kad je došao u Meku usnio je san. Sanjao je Isusa koji ga je uzeo za ruku i rekao: „*Ti pripadaš meni.*“ Isus je stavio prst na Alijevo čelo i rekao: „*Moraš napustiti ovo mjesto i to odmah.*“

Kad se Ali probudio, osjećao se kao da lebdi pa je morao dotaći tepih da se uvjeri da je još uvijek na zemlji. Ponovo je čuo Isusov glas: „*Moraš krenuti sa mnom. Ti pripadaš meni.*“ Alijevi prijatelji su vidjeli svjetlucavu tačku na njegovom čelu baš na mjestu gdje ga je Isus dotakao, ali kad bi on sam pogledao u ogledalo to nije mogao da vidi.

Ali je ipak odlučio da nastavi hodočašće, ali njegov auto nije htio da se pokrene. Stalno je čuo Isusov glas: „*Moraš otići odavde.*“ Odjednom je promijenio mišljenje i odlučio je da ode. Čim je odlučio da napusti Meku, auto se pokrenuo. Otišao je u iznajmljenu sobu i ponovo je začuo glas. Isus mu je rekao da treba da se vrati u Tursku.

Kada su Alijevi prijatelji čuli da se on vraća, organizovali su

mu zabavu dobrodošlice u Turskoj. Tamo je opet čuo Isusov glas. Isus mu je tada rekao da svima na zabavi kaže da je on sada hrišćanin. Učinio je to, ali ljudi ga nisu uzeli za ozbiljno.

Tek nekoliko godina nakon svog sna, Ali je počeo shvaćati šta zaista znači biti hrišćanin. Slušao je jednom prilikom radio i tada je čuo sledeće: „*Isus je umro, uskrsnuo od mrtvih nakon tri dana i sada sjedi s desne strane Ocu.*“ Rekao je svojoj ženi kako je upravo čuo Isusov glas kroz radio. Kontaktirao je ljude koji su pripremali taj radijski program i uz njihovu pomoć je nabavio Novi zavjet i materijale za biblijsku školu.

Ali je tada imao 38 godina i kaže da je taj trenutak kad je primio Novi zavjet bio najsrećniji u njegovom životu. Nakon što je završio različite dopisne škole, on i njegova porodica su se preselili u Istanbul kako bi mogao ići u biblijsku školu.

Ali i danas nastavlja dijeliti svoju hrišćansku vjeru otvoreno i bez srama. Alkohol više nema vlast nad njim i on poštuje svoju ženu prema kojoj se nekada loše ponašao. Ali je postao „*novi stvor u Hristu*“.

NEBESKI DAROVI

*“Blagosloven Bog i Otac
Gospoda našeg Isusa Hrista, koji
nas je blagoslovio svakim
blagoslovom duhovnim na
nebesima kroz Hrista.”
(Efescima 1:3)*

Nebeski darovi? Većina ljudi
će pomisliti: *“Takvi darovi
su bez vrednosti za ovaj svet!”*

Za ovakav stav nisu krivi
nebeski darovi, već ljudska
zaslepljenost.

Na Novoj Gvineji su u
poslednje vreme otkrivena
plemena domorodaca, koji žive
na stepenu kulture kamenog
doba. Zamislimo da neko od
misionara nekom *“golom
divljaku”* pruži novčanicu od sto
dolara. Za njega to ne bi imalo
nikakvog značaj i pored toga što
novčanica ima veliku vrednost.

Tako je i sa nebeskim daro-
vima koje olako podcenjujemo,

jer ne poznajemo njihovu
vrednost. Bilo bi žalosno kada bi
nas naša duhovna zaslepljenost
osiromašila i umanjila lepotu
duhovnih darova koje nam Bog
nudi. On nam daje *“nebeske
misli”* da možemo da shvatimo,
kojim mnoštvom darova želi da
nas obogati.

Nebeske darove možemo da
primimo samo u Gospodu Isusu
Hristu. Otvara nam se duboka
riznica, iz koje možemo da
uzmемо mir sa svetim Bogom,
oproštenje svih greha, Božje
posinaštvo, duševni mir i red u
srcima, Svetog Duha, živu nadu
ličnog usavršavanja i dovršenja
Božjeg carstva, radost, snagu,
utehu - istinski život.

*Gospode! Tebi su dragi ljudi,
koji primaju Tvoje darove. Učini
od nas takve ljude. Amin.*

Wilhelm Busch

KAD STRAH POKUCA NA VRATA

*“Jer mi se ne borimo protiv krvi
i tela, nego s poglavarima, s
vlastima i upraviteljima ovoga
sveta tame, s duhovima pakosti
ispod neba”*
(Efescima 6:12)

Prijatelji, strah će uvek kucati na vaša vrata, prodajući vam najgori mogući scenario. Strah vam kaže: *“Dobićeš otkaz na poslu. Tvoj brak je propao. Tvoj posao je pukao. Tvoje dete je krenulo stranputicom.”*

Kada vam dođu takve misli, ne nasedajte. Ne morate ih prihvatiti. Ovo je ključ: Kada strah pokuca, neka vera odgovori pred vratima. Ne poklanjajte svoje vreme tim mislima straha. Nemojte ih prisvajati. Odgovorite im u veri: *“Gospode, Ti si rekao da ćeš ispuniti broj mojih dana. Bože, Ti si rekao da su Tvoji planovi dobri za mene, nikako loši. Gospode, Ti si rekao da mi zlo neće nauditi, i da ćeš i najgoru situaciju preokrenuti u moju korist.”*

Kada zadržite stav vere i očekivanja, to će biti poput zaključanih vrata potencijalnoj opasnosti. Strah nema prava na

život vernika. Veći je onaj koji je u nama nego onaj koji je u svetu.

Zapamtite, borba je u vašem umu. Neprijatelj udara na vaše misli. Ne dozvolite da vam pokvari dan, a kada zakuca strah na vrata, neka mu vera odgovori!

MOLITVA

Oče hvala Ti za Tvoju reč koja kaže da mi nisi dao duha straha, već snagu, ljubav i zdrav razum. Primam mir u srcu i umu, i čvrsto stojim u veri, znajući da je veći Onaj koji živi u meni. U Isusovo ime. Amin.

Joel Osteen
Preveo D. Munčan

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda...

Isus kaže:

„Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.” Jovan 10,9a

Biblija kaže:

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.” Rimljanima 10,13

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je uskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.”

Moli ovu molitvu u vjeri da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.

Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

SYLOAM PRESS INFORMATOR

MOLITVENA SLUŽBA

Doug Croucher

str: 96; B6; latinica

ŠTO JE „MOLITVENA SLUŽBA“?

To znači moliti i služiti ljudima koji žele raditi kroz Boga ili završiti posao s Njime. To znači pomoći ljudima primiti ono što Bog želi učiniti u njihovim životima u određenome trenutku.

PODRUČJA MOLITVENE SLUŽBE.

Ovo su veoma široka područja i mogu se odnositi na bilo što. Vrlo često iznesena potreba nije izravno povezana s molbom. Ponekad iznesena potreba nije stvarni problem. Moramo biti spremni obračunati se s bilo čime što Duh Sveti otkrije.

To može uključivati:

- Spasenje
- Sigurnost vjere – obračunavanje sa sumnjama
- Moralno posrtanje
- Krštenje Duhom Svetim – biti ispunjen Duhom Svetim
- Udjeljivanje darova Duha Svetoga
- Proroštvo
- Oslobođenje
- Iscjeljenje – fizičko, emocionalno
- Odnosi
- Molitva za posebne potrebe
- Ostalo, npr. vodstvo, potvrda

KNJIGE MOŽETE NARUČITI NA:

E MAIL: PRESS@SYLOAM-INTERNATIONAL.ORG; INFO@DEREKPRINCE.RS

TEL: +381 (0) 64 4054744, +385 (0)91 7390191

WWW.PRESS.SYLOAM-INTERNATIONAL.ORG | WWW.DEREKPRINCE.RS

Naučio sam da čovjek ima pravo
gledati drugog čovjeka odozgo
samo onda kada mu pomaže da ustane!

Gabriel Garcia Marques

Da li bi ljudi mogli biti bolji?
Mogli bi, ali niko neće prvi da počne.
Svi imaju loša iskustva.

Duško Radović

Većina ljudi misli da intelekt čini nekoga velikim.
Oni nisu u pravu, to je karakter.

Albert Ajnštajn

